

บทที่ 2

ปริทัศน์วรรณกรรม

ในการวิจัยเรื่อง " การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับเพศ ระหว่างนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เพศชายและเพศหญิง ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับต่างกัน " ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ
  - 1.1 ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจ
  - 1.2 องค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจ
  - 1.3 ระดับของการอ่านเพื่อความเข้าใจ
  - 1.4 การประเมินความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ
2. กระบวนการอ่าน
  - 2.1 กระบวนการอ่านจากองค์ประกอบย่อยสู่ใจความหลัก (bottom-up approach)
  - 2.2 กระบวนการอ่านจากใจความหลักสู่องค์ประกอบย่อย (top-down approach)
  - 2.3 กระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (interactive approach)
    - 2.3.1 แบบจำลองการอ่านทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยาในการอ่านภาษาที่ 1 ของ Goodman
    - 2.3.2 แบบจำลองการอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองของ Coady
3. ทฤษฎีความรู้เดิม (schema theory) กับความเข้าใจในการอ่าน
  - 3.1 หน้าที่ของโครงสร้างความรู้เดิม
  - 3.2 ประเภทของโครงสร้างความรู้เดิม
4. ความแตกต่างระหว่างเพศ กับความเข้าใจในการอ่าน
5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ
  - 5.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ
  - 5.2 ประโยชน์ของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.1 งานวิจัยในประเทศ

6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจ

การอ่านเพื่อความเข้าใจ เป็นการสร้างความหมายจากภาษาเขียนโดยมีการเชื่อมโยงเนื้อเรื่องที่อ่าน กับพื้นความรู้เดิมของผู้อ่าน (Carrell, 1984 ; Smith, 1988 ; Chen และ Graves, 1995) ซึ่งมีลักษณะเป็นกระบวนการเชิงปฏิสัมพันธ์ระหว่างพื้นความรู้เดิมกับความรู้จากภาษาเขียน (Conley, 1995) ความหมายที่ผู้อ่านสร้างขึ้นอาจคล้ายคลึงกับความหมายในความคิดของผู้เขียน ผู้อ่านแต่ละคนย่อมสร้างความหมายแตกต่างกัน (Pearson และคณะ, 1992) และในการอ่านนอกจากจะต้องมีปฏิสัมพันธ์กับบทอ่านแล้วยังต้องมีปฏิสัมพันธ์กับองค์ประกอบอื่นนอกเหนือบทอ่าน (Herber และคณะ, 1993) เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกต่างๆ จากความเข้าใจที่มีต่อบทอ่านนั้นๆ (Nuttall, 1996)

องค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจ

การทำ ความเข้าใจในการอ่านนั้นต้องอาศัยองค์ประกอบหลายอย่างเพื่อช่วยให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในการอ่าน Flood และ Lapp (1990) ได้จำแนกองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่าน ออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านผู้อ่าน ได้แก่ ความสามารถ ความรู้สึก และแรงจูงใจ ด้านบทอ่าน ได้แก่ ลักษณะและชนิดของบทอ่าน ด้านบริบททางการศึกษา ได้แก่ สภาพแวดล้อม จุดมุ่งหมาย ด้านตัวครู ได้แก่ ความรู้ ประสบการณ์ และแนวการสอนของครู Cunningham และ Moore (1993) ได้สรุปองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ 3 ประการ คือ คุณลักษณะของผู้อ่าน ลักษณะของเนื้อหาที่อ่าน พลวัตทางสังคม (social dynamics) เช่น บรรทัดฐานทางวัฒนธรรม และรูปแบบการสอน นอกจากนี้ Conley (1995) ได้จำแนกองค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจเป็น 3 องค์ประกอบใหญ่ๆ คือ ตัวผู้อ่าน ซึ่งหมายถึงพื้นความรู้เดิมของผู้อ่าน รวมถึงความสามารถของผู้อ่านในการใช้กลวิธีในการอ่าน สิ่งที่อ่าน ซึ่งหมายถึงความเข้าใจสิ่งที่ปรากฏในเนื้อเรื่องที่อ่าน เช่น คำศัพท์ ข้อเท็จจริงต่างๆ รวมถึง

ความเข้าใจสิ่งที่ยูนอกเหนือเนื้อเรื่องที่อ่าน เช่นความหมายแฝง จุดมุ่งหมายหรืออารมณ์ของผู้เขียนที่แฝงอยู่ในเนื้อเรื่อง องค์ประกอบสุดท้ายคือบริบทของการอ่าน เช่นลักษณะของบทอ่าน รวมถึงสถานการณ์การอ่าน

สรุปได้ว่าองค์ประกอบที่สำคัญของการอ่านเพื่อความเข้าใจ คือ ตัวผู้อ่าน สิ่งที่อ่าน และบริบท ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้จะมีการเปลี่ยนแปลงไปตามวัยของผู้อ่าน นอกจากองค์ประกอบดังกล่าวจะมีผลต่อความเข้าใจในการอ่านแล้วยังพบว่ามืองค์ประกอบบางประการในตัวผู้อ่านและจากบทอ่านที่อาจขัดขวางความเข้าใจในการอ่านได้

ระดับของการอ่านเพื่อความเข้าใจ

ความเข้าใจในการอ่านเป็นทักษะที่มีความซับซ้อน ซึ่งสามารถจำแนกความเข้าใจในการอ่านเป็น 3 ระดับ คือ ระดับข้อเท็จจริง คือความเข้าใจข้อมูลที่ระบุชัดเจนในเนื้อเรื่อง ระดับตีความ คือ ความเข้าใจข้อมูลที่มีได้ระบุชัดเจนในเนื้อเรื่อง และระดับประเมินค่า คือ การตัดสินข้อมูลที่ได้จากเนื้อเรื่อง โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่าน (Dallman และคณะ, 1978 ; Gunderson, 1991 และ Conley, 1995)

การประเมินความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

ในการประเมินความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ อัจฉรา วงศ์โสธร (2538) ได้กล่าวถึงเกณฑ์การประเมินทักษะการอ่านว่าพิจารณาได้เป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ เกณฑ์ที่กำหนดตามส่วนประกอบของภาษาแบบแยกย่อย ได้แก่ ความรู้ในด้านคำศัพท์ ความรู้ในด้านไวยากรณ์ และเกณฑ์ที่กำหนดตามความสามารถรวม ได้แก่ ความสามารถในการเรียบเรียงความสามารถในการอ่านข้อมูลที่เป็นรายละเอียด ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ ความสามารถในการวิเคราะห์ประเมินความสัมพันธ์ของเนื้อความ และสุนทรียศาสตร์ของการใช้ภาษา สรุปได้ว่า ในการประเมินความสามารถในการอ่านจะต้องพิจารณาความสามารถของผู้อ่านในการใช้ความรู้ทางภาษา พื้นความรู้เดิม และความสามารถในการสรุปตีความหมายในการทำความเข้าใจกับบทอ่านให้ตรงตามกับผู้เขียนต้องการ โดยสามารถทำความเข้าใจกับสิ่งที่อ่านได้ตั้งแต่ ระดับคำ ประโยค และการตีความหมายหรือการสรุปเรื่องโดยรวม

กระบวนการอ่าน

การอ่านเป็นกระบวนการรับรู้ทางภาษา กล่าวคือ ผู้เขียนจะถ่ายทอดความคิดของตนโดยใช้ตัวอักษร และผู้อ่านพยายามเข้าใจความคิดของผู้เขียนจากตัวอักษรนั้น จึงทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างภาษาและความคิดขึ้น ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านดี จะตีความหมายให้สอดคล้องกับความคิดที่ผู้เขียนต้องการสื่อ รู้จักใช้กลวิธีในการอ่านเลือกใช้ตัวชี้แนะ(clue) ที่เหมาะสม รวมถึงการใช้พื้นความรู้เดิมและความรู้ทางภาษาที่สัมพันธ์กันในการทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน (Goodman, 1975) นอกจากนี้ความเข้าใจในการอ่านยังขึ้นอยู่กับความสนใจ แรงจูงใจ เจตคติ ความเชื่อ ความรู้สึก และจุดประสงค์ของผู้อ่านด้วย (Harris and Smith, 1980) แต่ผู้ที่ประสบปัญหาในการอ่านจะไม่สามารถตีความหมายเรื่องที่อ่านให้ตรงกับความคิดของผู้เขียนเนื่องมาจากพื้นความรู้เดิม วัฒนธรรมของผู้เขียนและผู้อ่านแตกต่างกัน (Wallace, 1992)

Moser และ Morrison (1998) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับเป้าหมายของการสอนการอ่านว่า เป็นการพัฒนาให้ผู้อ่านเกิดแรงจูงใจในการอ่านและเป็นผู้่านที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้นนักการศึกษาควรส่งเสริมให้ผู้อ่านได้รับประสบการณ์การอ่านที่สนุกสนาน เพื่อสร้างทัศนคติทางบวกในการอ่าน ให้เกิดกับผู้อ่าน และครูผู้สอนควรตระหนักว่าในขณะที่นักเรียนใช้เวลาในการอ่าน ความสามารถในการอ่านของนักเรียนจะเพิ่มขึ้น ครูจะต้องพยายามกระตุ้นให้นักเรียนให้เวลากับการอ่านมากๆ ทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน นักการศึกษาที่มีชื่อเสียง (Allington, 1977; Anderson และคณะ , 1985; Mc Cracken & Mc Cracken, 1979; Routman, 1991; Trelease, 1989) ได้เสนอแนะกลวิธี 4 ประการที่จะทำให้อ่านที่ล้าละที่อ่านเกิดแรงจูงใจในการอ่านและสนุกกับการอ่าน ซึ่งกลวิธีทั้ง 4 มีดังนี้คือ ให้เวลาผู้อ่านในการอ่านอย่างเจียบๆ เสนอสื่อในการอ่านที่หลากหลายให้ผู้อ่านได้มีสิทธิในการเลือกอ่าน ให้ผู้อ่านได้มีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่ได้จากการอ่านด้วยตนเอง และเสนอแนะรูปแบบในการอ่านที่เหมาะสมของผู้ใหญ่ให้กับผู้อ่าน

Lapp และ Flood (1983) ได้เสนอแนะว่า การอ่านเป็นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน ในขณะที่อ่านผู้อ่านจะเริ่มต้นด้วยการรับรู้ข้อความตามตัวอักษร ตีความหมาย ตั้งสมมติฐาน และประเมินข้อความที่อ่านทั้งหมด กระบวนการเหล่านี้เกิดขึ้นในระดับต่างๆกันขึ้นอยู่กับความคุ้นเคยของผู้อ่านในข้อความนั้นๆ

นักการศึกษาต่างเห็นพ้องต้องกันว่า กระบวนการอ่านประกอบด้วย

1. การรับรู้ การระลึกตัวอักษร และคำ
2. การทำความเข้าใจความคิดรวบยอด(concept) ตามภาษาเขียน

3. การแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบต่อความรู้ใหม่ และการปรับเปลี่ยนความรู้ใหม่ให้สอดคล้องกับพื้นความรู้เดิมและประสบการณ์ของผู้อ่าน

Smith (1980) ให้ความเห็นว่า การอ่านคล่องไม่ได้หมายถึงการอ่านออกเสียงทีละตัวอักษรหรือรู้ความหมายของคำเท่านั้น หากแต่ผู้อ่านต้องมีพื้นความรู้เดิม ความรู้ในโครงสร้างงานเขียนและโครงสร้างทางไวยากรณ์

Harris และ Smith (1980) ได้สรุปว่า กระบวนการอ่านเกิดจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านและสาร โดยผ่านกระบวนการคิดตามจุดมุ่งหมายของผู้อ่าน ซึ่งในการปฏิสัมพันธ์นี้ประกอบด้วย การดึงข้อมูล และการตอบสนองแนวความคิด สำหรับการดึงข้อมูลนี้เกี่ยวข้องกับระบบเสียง ความหมาย และไวยากรณ์ของภาษาเขียน นั่นคือความสอดคล้องของเสียง สัญลักษณ์ ความหมายต่างๆของคำ และการเรียงลำดับคำในวลีและประโยค ขณะที่อ่านข้อความเหล่านั้นผู้อ่านจะตอบสนองแนวความคิดโดยพยายามทำความเข้าใจและตัดสินใจที่อ่าน Williamson (1988) มีความเห็นคล้ายคลึงกับ Harris and Smith กล่าวคือ การอ่านเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์และตีความหมาย ซึ่งในกระบวนการอ่านนั้นเป็นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านและสารที่อ่าน เพราะเราไม่สามารถแยกสารและผู้อ่านออกจากกันได้

Johns (1986) อ้างถึงใน Williamson (1988) ได้สรุปไว้ว่า ในกระบวนการอ่านนั้น ระดับของความหมายและโครงสร้างของเรื่องขึ้นอยู่กับการที่ผู้อ่านเลือกสรรโครงสร้างความรู้เดิมมาใช้ ขณะที่อ่าน นักการศึกษาจึงให้ความสำคัญแก่โครงสร้างความรู้เดิมของผู้อ่าน กลวิธีในการอ่าน ความคิดเห็นของตนเอง วัฒนธรรมที่ปรากฏในข้อความที่อ่าน และโครงสร้างที่ใช้ในการเรียบเรียงข้อความของสารที่อ่าน

ดังนั้นความสามารถในการตีความ จึงขึ้นอยู่กับพื้นความรู้เดิมของผู้อ่านซึ่งจะมีมากน้อยต่างกัน และมีผลทำให้การรับรู้เกี่ยวกับรายละเอียดของเนื้อความแตกต่างกันด้วย โดยในการตีความนั้นนักทฤษฎีความรู้เดิมเชื่อว่าเรื่องที่ผู้อ่านรับเข้าไปในสมองจะต้องถูกเก็บรวมอยู่กับโครงสร้างความรู้เดิมที่มีอยู่แล้ว และลักษณะของโครงสร้างความรู้เดิมนั้นจะต้องมีความสอดคล้องกับโครงสร้างความรู้ใหม่ที่ผู้อ่านรับเข้าไป จากหลักการตีความดังกล่าวนี้ Carrell และ Eisterhold (1988) ได้อธิบายเพิ่มเติมว่า ความเข้าใจในการอ่านที่มีประสิทธิภาพ จะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยความสามารถของผู้อ่านในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสารที่อ่านกับพื้นความรู้เดิม ความเข้าใจเพียงแค่ระดับคำ ประโยค หรือเนื้อเรื่อง เป็นเพียงความเข้าใจโดยอาศัยความรู้ทางภาษาศาสตร์เท่านั้น แต่การตีความต้องใช้ในการบูรณาการความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับสารที่อ่าน ดังนั้นกระบวนการตีความในการอ่านจึงมี 3 รูปแบบคือ

1. กระบวนการอ่านจากองค์ประกอบย่อยสู่ใจความหลัก (bottom-up process) เกิดจากการตีความโดยอาศัยสารในบทอ่าน สารในบทอ่านจึงเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดกระบวนการอ่าน จึงเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า กระบวนการยึดเนื้อหาในบทอ่านเป็นหลัก (text-based processing) กระบวนการนี้จะเริ่มจากการเข้าใจตัวอักษร คำ ประโยค ไปจนถึงหน่วยของภาษาระดับข้อความ หรือเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า รูปแบบการผลักดันข้อมูล (data-driven model) ผู้อ่านจะเข้าใจเรื่องราวได้ โดยการรับข้อมูลเข้ามา ข้อมูลเหล่านี้ต้องมีคุณสมบัติเหมาะสมกับโครงสร้างความรู้เดิมระดับพื้นฐาน โครงสร้างความรู้เดิมเหล่านี้จะจัดเรียงเป็นขั้นๆขึ้นไป โดยโครงสร้างความรู้เดิมระดับพื้นฐานจะเป็นโครงสร้างความรู้ที่เฉพาะเจาะจงและยิ่งถดถอยขึ้นไปก็จะเป็นโครงสร้างความรู้ที่กว้างขึ้น (Carrell และ Eisterhold, 1988) รูปแบบการอ่านลักษณะนี้ผู้อ่านต้องไวต่อข้อความใหม่หรือข้อความที่แตกต่างจากเรื่องที่คาดคิดไว้ก่อน การตีความหมายของการอ่านในรูปแบบนี้เชื่อว่า ความหมายซ่อนอยู่ในตัวอักษรซึ่งรวมกันขึ้นมาเป็นข้อความหรือความหมาย ดังนั้นการสอนอ่านในลักษณะนี้จึงต้องเน้นเกี่ยวกับส่วนประกอบของภาษา เช่นคำศัพท์ที่อยู่ในเรื่องซึ่งจะเป็นตัวช่วยให้เข้าใจความหมายของเรื่อง

2. กระบวนการอ่านจากใจความหลักสู่องค์ประกอบย่อย (top-down process) เกิดจากการใช้ความรู้หรือประสบการณ์เดิมของผู้อ่านช่วยในการตีความ จึงอาจเรียกได้ว่าเป็นกระบวนการอ่านโดยยึดความรู้เป็นหลัก (knowledge-based processing) หรือรูปแบบการผลักดันความคิด (conceptually-driven model) รูปแบบนี้จะเน้นการสร้าง ความหมายมากกว่า การถอดความจากตัวเรื่อง ภายใต้รูปแบบนี้การอ่านหมายถึง การโต้ตอบระหว่างผู้อ่านและสาร ซึ่งความหมายจะอยู่ที่ตัวผู้อ่าน ดังนั้นผู้อ่านต้องเป็นผู้สร้าง ความหมายขึ้นมาโดยใช้พื้นฐานความรู้เดิมที่มีอยู่ (Carrell และ Eisterhold, 1988)

จากกระบวนการอ่านจากใจความหลักสู่องค์ประกอบย่อยนี้ Goodman (1965) อ้างถึงใน Gunderson (1991) ได้แสดงทรรศนะว่าผู้อ่านจะเลือกตัวชี้แนะที่มีประโยชน์ที่สุดที่จำเป็นต่อการคาดเดาเรื่อง ดังนั้นการอ่านคำที่ผิดไปจากเรื่อง(miscues) ไม่ใช่สิ่งแสดงถึงการอ่านที่ด้อยประสิทธิภาพและไม่ได้ทำให้ความหมายของประโยคเสียไป แต่เป็นการแสดงว่าผู้อ่านกำลังทำความเข้าใจสิ่งที่อ่าน อย่างไรก็ตาม Siberstein (1987) กลับมีความเห็นว่าการอ่านที่จะประสบความสำเร็จได้นั้น ไม่ได้ใช้เฉพาะกระบวนการอ่านจากบนสู่ล่างหรือจากล่างสู่บนเพียงอย่างเดียวอย่างหนึ่ง แต่จะต้องใช้ทั้ง 2 กระบวนการอย่างมีปฏิสัมพันธ์กัน

3. กระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (interactive model)

Rumelhart (1977) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับรูปแบบการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์(interactive approach) ในการอ่านภาษาที่ 1 ว่า เป็นกระบวนการอ่านที่ผู้อ่านต้องใช้ความรู้ในเรื่องโครงสร้างประโยค(syntactical) ความหมาย(semantic) คำศัพท์ (lexical) และการสะกดคำ(orthographic) มาเป็นตัวทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่าน(reader) กับสาร(text)ที่อ่าน

Eskey (1986) ได้เสนอแบบจำลองการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การอ่านเป็นพฤติกรรมทางความรู้ความคิด กระบวนการอ่านเริ่มต้นด้วยการที่ผู้อ่านใช้โครงสร้างทางความรู้ความคิดในสมอง(cognitive structure) เช่น ความรู้ในเรื่องรูปแบบของภาษาและความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาสาระในบทอ่าน โดยที่ความรู้ในเรื่องรูปแบบของภาษาทำให้ผู้อ่านมีความคาดหวังบางอย่างเกี่ยวกับภาษาในบทอ่าน ทำให้สามารถจำแนกรูปแบบภาษาจากตัวชี้แนะที่มีอยู่และในขณะเดียวกันความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาจะทำให้ผู้อ่านมีความคาดหวังเกี่ยวกับมโนทัศน์(concept) ของบทอ่าน ความคาดหวังเหล่านี้ก่อให้เกิดการทำนายที่ถูกต้องในการตีความบทอ่าน และทำให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน ปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในแบบจำลองของการอ่านนี้เป็นปฏิสัมพันธ์ของความรู้ในตัวผู้อ่าน และ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับสาร กระบวนการอ่านในลักษณะนี้เป็นกระบวนการอ่านที่มีความสอดคล้องกันระหว่างสารกับโครงสร้างความรู้เดิมที่มีอยู่ นอกจากนี้ Moje, Dillon และ O' Brien (2000) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับบทบาทของผู้อ่าน บทอ่าน และบริบทในการอ่านในระดับมัธยมศึกษา งานวิจัยจำนวนมากที่เกี่ยวข้องกับการอ่านในระดับมัธยม ตั้งอยู่บนพื้นฐานของแนวคิดที่ว่า การอ่านเป็นกระบวนการพลวัต (dynamic process) ซึ่งเกี่ยวข้องกับปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านและบทอ่านในบริบทใดบริบทหนึ่งโดยเฉพาะ นักวิจัยพยายามที่จะทำความเข้าใจกระบวนการทางความคิดความเข้าใจ (cognitive processes) ในการอ่าน กลวิธีในการเรียนการสอนที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของกระบวนการทางความคิดความเข้าใจ ถูกพัฒนาขึ้นมาเพื่อที่จะสอนนักเรียนในระดับมัธยมให้ใช้การอ่านในการเรียนรู้ข้อมูล และคิดไตร่ตรองอย่างมีวิจารณญาณในขณะที่ทำการอ่าน (Alvermann & Moore, 1991; Readence, Bean, & Baldwin, 1989; Tierney & Pearson, 1992a) ความพยายามในการศึกษาเพื่อที่จะทำความเข้าใจว่าลักษณะของบทอ่านและบริบทในชั้นเรียนมีอิทธิพลต่อกระบวนการทางความคิดความเข้าใจของผู้อ่านเป็นสิ่งที่อยู่ในความสนใจของนักการศึกษา นักการศึกษาให้ความคิดเห็นว่าการอ่านในลักษณะที่เป็นเนื้อหาวิชา (content area) ต่างๆ จะใช้กรอบความคิดหรือบริบททางความหมายที่แตกต่างกัน เช่น การอ่านเรื่องเล่าในเชิงประวัติศาสตร์ ใช้กระบวนการทางความคิดความเข้าใจ

แตกต่างจากการอ่านเรื่องเชิงอธิบายในแนววิทยาศาสตร์ ดังนั้น การอ่านในระดับมัธยมศึกษาถูกพัฒนาขึ้นภายใต้รูปแบบการอ่านในลักษณะที่เป็นเนื้อหาวิชา (content area) ซึ่งมีรูปแบบของบทอ่านที่หลากหลาย ผู้อ่านจำเป็นต้องใช้กระบวนการทางความคิดความเข้าใจ (cognitive processes) บวกกับมุมมองทางด้านสังคม วัฒนธรรมเป็นตัวช่วยในการตีความบทอ่าน Tierney และ Pearson (1992b) ได้ให้ความหมายของบทอ่าน (text) ว่าหมายถึงสิ่งที่แสดงความหลากหลายหรือการผสมผสานเข้าด้วยกัน ผู้อ่าน (readers) มีบทบาทเป็นคนกลางในการสร้างความหมายในกระบวนการอ่าน ส่วนบริบท (contexts) เป็นตัวกำหนดขอบเขตในการตีความหมายของผู้อ่าน ซึ่งผู้อ่าน บทอ่าน และบริบทในการอ่านจะเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในกระบวนการอ่านตลอดเวลา

กล่าวโดยสรุป กระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ถือว่าความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ และโครงสร้างทางภาษาเป็นปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการอ่าน แต่ความเข้าใจยังขึ้นอยู่กับข้อมูลที่เกิดขึ้นในระหว่างที่ผู้อ่านใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมในการคาดการณ์ข้อความที่อ่านล่วงหน้าเพื่อสนับสนุนหรือปฏิเสธการคาดการณ์นั้น นอกจากนี้การอ่านที่มีประสิทธิภาพต้องขึ้นอยู่กับความรู้และการใช้กลวิธีที่เหมาะสมซึ่งจะทำให้ผู้อ่านสามารถค้นหา ประเมิน และเรียบเรียงสารที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Brown, 1990)

จากกระบวนการอ่านที่กล่าวมาแล้วแสดงให้เห็นว่า พื้นความรู้เดิมมีบทบาทสำคัญต่อความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งได้รับอิทธิพลจากแบบจำลองการอ่าน 2 รูปแบบ ดังนี้คือ

3.1 แบบจำลองการอ่านทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยาในการอ่านภาษาที่หนึ่ง ของ Goodman (Goodman's psycholinguistic model of reading) หรือเกมการเดาทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (psycholinguistic guessing game)

Goodman (1987) ได้อธิบายว่า การอ่านเป็นเกมการเดาทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา กล่าวคือ การอ่านเป็นการสร้างความหมายซึ่งผู้อ่านใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน ในกระบวนการอ่าน การสร้างความหมายของผู้อ่านจะดำเนินไปอย่างต่อเนื่องเป็นกระบวนการ คือผู้อ่านใช้การเดาเรื่อง การจับใจความ การยืนยัน และการแก้ไขตนเองขณะอ่าน หรืออาจกล่าวได้ว่า ผู้อ่านใช้วิธีการเดาหรือตั้งสมมติฐานในการอ่าน และตรวจสอบการเดาของตัวเองว่าถูกต้องหรือไม่ หรือจำเป็นต้องมีการแก้ไขเพื่อให้ได้ความหมายที่ต้องการ ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านที่ดีไม่จำเป็นต้องใช้ตัวชี้แนะทั้งหมด ผู้อ่านที่ดีสามารถเดาความหมายในเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง แต่ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านน้อยจำเป็นต้องกลับไปอ่านเรื่องซ้ำ

และตรวจสอบการเดาเรื่องของตนเองอีก (Goodman, 1971 อ้างถึงใน Carrell and Eisterhold, 1988)

Goodman (1982) กล่าวว่า กระบวนการอ่านประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเริ่มจำตัวอักษร (recognition-initiation) ในขั้นนี้สมองจะต้องจำตัวอักษรในภาษาเขียนให้ได้และเริ่มต้นการอ่าน โดยปกติในการอ่านจะต้องมีขั้นนี้ 1 ครั้ง ถึงแม้จะมีกิจกรรมอื่นๆสอดแทรกก็ตาม เช่นการดูภาพประกอบการอ่าน

2. ขั้นการเดา (prediction) เป็นขั้นที่สมองทำการคาดคะเนและเดาเพื่อหาลำดับความสำคัญของข้อมูลที่ได้รับรู้ ในขั้นนี้ผู้อ่านจะเดาเหตุการณ์ในเรื่องก่อนการอ่าน

3. ขั้นการยืนยัน (confirmation) เมื่อสมองเดาเรื่องแล้วจะต้องมีการพิสูจน์การเดาว่าถูกต้องหรือไม่ ในขั้นนี้จะต้องหาข้อมูลมายืนยันหรือปฏิเสธการเดา เพราะฉะนั้นผู้อ่านจะต้องจับความหมายของเรื่องให้อ่านให้ได้

4. ขั้นการแก้ไข (correction) ในขั้นนี้เมื่อปรากฏว่าสิ่งที่ตนเดาไว้นั้นไม่ถูกต้องหรือไม่ได้รับการยืนยัน สมองก็ต้องเริ่มต้นกระบวนการจำใหม่ นั่นคือผู้อ่านจะต้องเริ่มต้นกลับไปอ่านบทวนอีกครั้งเพื่อให้ได้ข้อมูลที่แท้จริง

5. ขั้นสิ้นสุดการอ่าน (termination) สมองจะยุติการอ่านเมื่อกิจกรรมการอ่านเสร็จสิ้นสมบูรณ์ แต่ผู้อ่านบางคนอาจล้มเลิกการอ่านเพราะไม่สามารถจับใจความของเรื่องให้อ่านได้ หรือไม่ก็เป็นเพราะเรื่องนั้นไม่น่าสนใจหรือไม่ตรงตามจุดมุ่งหมายของการอ่าน

นอกจากนี้ Goodman (1982) กล่าวว่า การอ่านคือการเลือกสรรหรือการทำนายโดยผู้อ่านเลือกคำชี้แนะจากตัวอักษรในข้อความที่เก็บอยู่ในความจำระยะสั้น แล้วผู้อ่านตัดสินใจเลือกความหมายของคำที่อ่านแล้วถ่ายโอนข้อมูลไปยังความจำระยะกลาง จนกระทั่งสะสมความหมายได้เพียงพอ แล้วตรวจสอบความสอดคล้องของความหมาย ถ้าเหมาะสมกับสิ่งที่คาดการณ์ไว้ล่วงหน้าในด้านความหมายของคำและโครงสร้างประโยค ก็จะยอมรับความหมายและถ่ายโอนไปยังความจำระยะยาว อย่างไรก็ตามถ้าความหมายไม่ตรงกับที่คาดการณ์ไว้ ผู้อ่านจะกลับไปอ่านข้อความเดิมเพื่อเลือกคำชี้แนะต่อไปและดำเนินไปตามขั้นตอนข้างต้น

3.2 แบบจำลองการอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองของ Coady (Coady's model of the ESL reader) เป็นกระบวนการอ่านอีกรูปแบบหนึ่งที่ยึดตามแนวคิดของกลุ่มภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา และเป็นแบบจำลองที่ใช้กับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 หรือภาษาต่างประเทศ Coady (1979) ได้อธิบายว่า ความเข้าใจในการอ่านจะเกิดขึ้นเนื่องจาก

การปฏิสัมพันธ์ของปัจจัย 3 ประการคือ ความสามารถในการประมวลข้อมูล (conceptual abilities) กระบวนการในการใช้กลวิธี (process strategies) และพื้นความรู้เดิม (background knowledge) ปัจจัยทั้ง 3 ประการนี้ มีความสำคัญต่อความเข้าใจในการอ่านเป็นอย่างมาก โดยที่ความสามารถในการประมวลข้อมูล หมายถึงความสามารถทางสติปัญญาทั่วไป ส่วนพื้นความรู้เดิมจะมีผลต่อความเร็วในการอ่าน ผู้ที่มีความบกพร่องทางภาษาสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ถ้าผู้นั้นมีความสนใจและมีพื้นความรู้เดิมประกอบกัน ก็จะทำให้สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่าน ส่งผลให้การอ่านมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ส่วนกระบวนการในการใช้กลวิธี ประกอบด้วยทักษะย่อยต่างๆ เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยเสียงและหน่วยคำ ความหมายของคำศัพท์และบริบท กลวิธีการเรียนรู้รวมทั้งตัวแปรทางด้านจิตวิทยา กระบวนการในการใช้กลวิธีในการอ่านนี้จะเริ่มดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอนคือ ผู้อ่านต้องมีทักษะในการอ่าน เริ่มจากกระบวนการอ่านแบบง่ายระดับรูปธรรมไปตามลำดับจนกระทั่งถึงระดับยากซับซ้อนในขั้นนามธรรม ในระยะเริ่มต้นการอ่านผู้อ่านจะเน้นความสำคัญที่ตัวอักษร พยางค์ คำ และประโยค แต่เมื่อผู้อ่านเริ่มพัฒนาความสามารถในการอ่านมากขึ้น กระบวนการนี้ก็จะมีผลความสำคัญไป และผู้อ่านจะเปลี่ยนไปใช้กลวิธีขั้นนามธรรม โดยอาศัยบริบท พื้นความรู้เดิม ความรู้เกี่ยวกับหน้าที่และโครงสร้างของหน่วยภาษา ในระดับนี้ผู้อ่านจะรู้จักเลือกใช้กลวิธีการอ่านได้อย่างเหมาะสมและถูกต้อง

จากแนวคิดเกี่ยวกับการอ่านของ Coody (1979) แสดงให้เห็นว่าผู้อ่านจะต้องเลือกใช้และปรับเปลี่ยนกลวิธีในการอ่านให้เหมาะสมกับรูปแบบของเนื้อหา ระดับความยากของเนื้อหา และจุดประสงค์ในการอ่านแต่ละครั้ง นอกจากนี้ยังมุ่งเน้นว่าผู้อ่านจำเป็นต้องใช้ทั้งความสามารถทางความคิดและพื้นความรู้เดิมเป็นตัวช่วยในการอ่าน ซึ่งเกี่ยวข้องกับแนวคิดตามทฤษฎีพื้นความรู้เดิม (schema theory)

จากแนวคิดต่างๆเกี่ยวกับกระบวนการอ่านดังกล่าว สรุปได้ว่าการอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน เกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน โดยใช้สารเป็นสื่อกลางในการนำเสนอความคิดของผู้เขียนไปยังผู้อ่าน นอกจากผู้อ่านจะต้องมีความสามารถในการจำและรับรู้สิ่งที่อ่านแล้ว สิ่งที่สำคัญคือความสามารถในการตีความหมาย ซึ่งกระบวนการในการตีความหมายนั้นอาจเป็นลักษณะของกระบวนการตีความจากองค์ประกอบย่อยสู่ใจความหลัก กระบวนการตีความจากใจความหลักสู่องค์ประกอบย่อย หรือใช้ทั้ง 2 กระบวนการอย่างมีปฏิสัมพันธ์กัน ซึ่งขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้อ่านในการปรับเปลี่ยนความรู้ใหม่ที่ได้จากการอ่านให้สอดคล้องกับโครงสร้างความรู้เดิมของตนเอง

Carrell (1991) ได้ทำการศึกษาผลของความสามารถในการอ่านภาษาที่1 และระดับความสามารถในภาษาที่2 ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาที่2 ของผู้อ่านที่เป็นชาวสเปนและอังกฤษ โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่ 1 ประกอบด้วยผู้อ่านที่พูดภาษาสเปนเป็นภาษาที่1 จำนวน 45 คน ซึ่งเรียนภาษาอังกฤษในประเทศสหรัฐอเมริกาและมีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษแตกต่างกัน กลุ่มที่ 2 ประกอบด้วยผู้อ่านที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 1 จำนวน 75 คน ซึ่งเรียนภาษาสเปนและมีระดับความสามารถทางภาษาสเปนแบ่งได้เป็น 3 ระดับ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ เนื้อเรื่องจำนวน 4 เรื่อง ซึ่งเป็นภาษาสเปน 2 เรื่อง และภาษาอังกฤษ 2 เรื่อง ในแต่ละเรื่องมีคำถามแบบเลือกตอบจำนวน 10 ข้อ เนื้อเรื่องทั้งสี่เป็นเรื่องที่มีลักษณะทั่วไปคล้ายคลึงกัน และพื้นความรู้เดิมทางด้านเนื้อหาของผู้อ่านไม่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านเรื่องเหล่านี้ ในการทำแบบสอบผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างอ่านเนื้อเรื่องที่เป็นภาษาที่2 ก่อน แล้วจึงอ่านเนื้อเรื่องที่เป็นภาษาที่1 เนื่องจากอาจมีการถ่ายโอนผลที่ได้จากการอ่านภาษาที่1 ไปยังการอ่านภาษาที่2 ผลการศึกษา พบว่า ผู้อ่านที่พูดภาษาสเปนเป็นภาษาที่1 ทำคะแนนในการอ่านเนื้อเรื่องภาษาสเปนได้ดีกว่าการอ่านเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษ และผู้อ่านที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 1 ทำคะแนนในการอ่านเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษได้ดีกว่าการอ่านเนื้อเรื่องภาษาสเปน และจากการวิเคราะห์สมการการถดถอยพหุคูณ พบว่า สำหรับผู้อ่านที่พูดภาษาสเปนเป็นภาษาที่1 ความสามารถในการอ่านภาษาที่1 จะเป็นตัวทำนายความเข้าใจในการอ่านภาษาที่2 ได้ดีกว่าระดับความสามารถในภาษาที่2 และสำหรับผู้อ่านที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 1 ระดับความสามารถในภาษาที่2 จะเป็นตัวทำนายความเข้าใจในการอ่านภาษาที่2 ได้ดีกว่าความสามารถในการอ่านภาษาที่1 ที่ผลออกมาแตกต่างกันเช่นนี้ผู้วิจัยให้เหตุผลว่า อาจเนื่องมาจาก ปัจจัยเกี่ยวกับตัวผู้เรียนและสภาพแวดล้อมในการเรียน ตลอดจนความแตกต่างของความสามารถทางภาษาที่2 สรุปได้ว่า ทั้งความสามารถในการอ่านภาษาที่1 และระดับความสามารถในภาษาที่2 จะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาที่2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ทฤษฎีพื้นความรู้เดิมกับความเข้าใจในการอ่าน

ทฤษฎีพื้นความรู้เดิม (schema theory) เป็นทฤษฎีที่อธิบายถึงวิธีการจัดระเบียบของความรู้ในสมองของคนเรา รวมถึงวิธีรับเอาความรู้ใหม่เข้าไปรวมกับพื้นความรู้เดิม และวิธีการดัดแปลงปรับปรุงแก้ไขพื้นความรู้เดิมให้เหมาะสม โดยทฤษฎีนี้เสนอแนวความคิดว่าความรู้ที่มีอยู่ในสมองจะถูกจัดระบบเข้าเป็นกลุ่มของโครงสร้างความรู้ที่มีการเชื่อมโยงซึ่งจะถูกสร้างขึ้นจาก

ประสบการณ์เกี่ยวกับโลก ความรู้เหล่านี้จะเป็นตัวนำไปสู่การเข้าใจโลก นอกจากนี้ยังทำให้เราสามารถเดาหรือคาดการณ์ในสิ่งที่จะเกิดขึ้นในบริบทที่กำหนดให้ด้วยประสบการณ์ของเรา ผู้อ่านจะนำความรู้เหล่านี้มาใช้ในการตีความข้อความที่ไม่ชัดเจนหรือคลุมเครือในเนื้อหา (Mandler, 1978 อ้างถึงใน Carrell, 1983) ในทฤษฎีนี้จะให้ความสำคัญกับพื้นความรู้เดิม ซึ่งความเข้าใจในการอ่านที่มีประสิทธิภาพจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยความสามารถของผู้อ่านในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่อ่านกับพื้นความรู้เดิม ความเข้าใจเพียงแค่ระดับคำ ประโยค หรือเนื้อเรื่องเป็นเพียงความเข้าใจโดยอาศัยความรู้ทางภาษาศาสตร์เท่านั้น แต่การตีความต้องอาศัยการบูรณาการพื้นความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับสารที่ปรากฏในบทอ่าน (Carrell and Eisterhold, 1988)

พื้นความรู้เดิม (schema) คือ กลุ่มของความรู้ประกอบด้วยโครงสร้างความรู้ที่ผู้อ่านมีอยู่เดิมแล้ว และเรียงรายกันอยู่เป็นลำดับชั้นจัดอยู่เป็นกลุ่มตามคุณสมบัติที่คล้ายคลึงกันและมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน กลุ่มพื้นความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเป็นสิ่งชี้้นำเรื่องให้กับผู้อ่านและจัดโครงสร้างเรื่องไว้สำหรับเรื่องใหม่ในขณะที่ผู้อ่านระลึกเรื่อง และเรื่องเหล่านี้จะถูกนำไปบรรจุไว้ในโครงร่างหรือโครงสร้าง (schemata) โครงสร้างเหล่านี้สร้างขึ้นมาจากประสบการณ์เดิมของผู้อ่านและเป็นเครื่องช่วยชี้แนะผู้อ่านในขณะที่ต้องการเข้าใจสิ่งต่างๆ ทั้งยังช่วยผู้อ่านคาดการณ์ล่วงหน้าเกี่ยวกับเหตุการณ์ในเนื้อเรื่องด้วย ผู้อ่านจะนำพื้นความรู้เดิมนี้ไปใช้ประกอบการอ่านเรื่อง ซึ่งพื้นความรู้เดิมมีบทบาทสำคัญต่อความเข้าใจเนื้อเรื่องมากกว่าโครงสร้างทางภาษา (language structure) และรูปแบบของภาษาที่ใช้ในข้อเขียน แต่อย่างไรก็ตามความสามารถในการอ่านต้องประกอบขึ้นด้วยความรู้ทางภาษา ความรู้ทั่วไป และปริมาณพื้นความรู้เดิมเหล่านี้จะถูกกระตุ้นให้ทำงานในขณะที่กระบวนการทางสมองกำลังดำเนินการอยู่

Williams (1984) ให้ความเห็นเกี่ยวกับพื้นความรู้เดิมว่า เป็นความรู้โดยทั่วไปทั้งหมดที่บุคคลมีอยู่ ไม่ได้เจาะจงเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่งเท่านั้น นอกจากนี้ Devine (1987) มีความเห็นว่าพื้นความรู้เดิมหมายถึงความรู้ทั่วไปซึ่งบุคคลสะสมไว้ในหน่วยความจำ เป็นข้อมูล ความคิด การรับรู้ มโนทัศน์ การแก้ปัญหา ซึ่งพื้นความรู้เดิมนี้จะแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล เด็กมักจะมีพื้นความรู้เดิมน้อยกว่าผู้ใหญ่ และบุคคลวัยเดียวกันอาจมีพื้นความรู้เดิมในเรื่องต่างๆ แตกต่างกันได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์การเรียนรู้ในชีวิตของแต่ละคน

จากคำกล่าวของนักวิชาการข้างต้นสรุปได้ว่า พื้นความรู้เดิมหมายถึงความรู้ทั้งหมดที่บุคคลสะสมไว้จากการเรียนรู้และประสบการณ์ที่ผ่านมา ซึ่งความรู้เหล่านี้อาจแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล ตามทฤษฎีพื้นความรู้เดิม พบว่า ผู้อ่านที่ประสบความสำเร็จในการอ่านนั้นต้องใช้กระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (interactive processes) ซึ่งเป็นวิธีการที่ใช้ทั้งกระบวนการอ่าน

แบบเน้นความรู้ (knowledge-based processes /top-down model) และกระบวนการอ่านแบบเน้นเนื้อหา (text-based processes /bottom-up model)

กระบวนการอ่านแบบเน้นความรู้ เกิดจากการคาดเดาลักษณะทั่วไปของสารโดยอาศัยพื้นความรู้เดิมระดับสูง และค้นหาข้อมูลซึ่งเฉพาะที่มีลักษณะเหมาะสมกับพื้นความรู้เดิมในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งเรียกว่า การผลักดันความคิดรวบยอด (conceptually-driven) (Carrell and Eisterhold, 1983) เพราะฉะนั้นในกระบวนการอ่าน ผู้อ่านใช้กลวิธีการคาดการณ์เนื้อเรื่องที่อ่านได้ด้วยประสบการณ์หรือพื้นความรู้เดิม และตรวจสอบเนื้อเรื่องนั้นเพื่อยืนยันหรือปฏิเสธการคาดเดานั้นๆ

ส่วนกระบวนการอ่านแบบเน้นเนื้อหา เกิดจากการรับข้อมูลเข้าสู่ระบบ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้มีลักษณะเหมาะสมที่สุดกับพื้นความรู้เดิมระดับล่าง ในพื้นความรู้เดิมนี้มีการเรียงลำดับจากข้อมูลที่มีลักษณะทั่วไปในระดับยอดไปจนถึงข้อมูลที่มีลักษณะเฉพาะในระดับล่าง ในกระบวนการนี้จึงมีการปรับพื้นความรู้เดิมในระดับล่างไปสู่พื้นความรู้เดิมระดับบน จึงเรียกว่าการผลักดันข้อมูล (data-driven) (Carrell and Eisterhold, 1983) เพราะฉะนั้นผู้อ่านจะใช้ความรู้ทางภาษาศาสตร์ เช่น หน่วยเสียง ตัวอักษร คำ ในการเข้าใจความหมายจากหน่วยที่เล็กที่สุดไปจนถึงหน่วยที่ใหญ่ที่สุด และเปลี่ยนแปลงพื้นความรู้เดิมและการคาดเดาไปตามข้อมูลที่ได้จากการอ่าน

ดังนั้นผู้ที่มิมีทักษะการอ่านที่ดี สามารถปรับเปลี่ยนกระบวนการอ่านให้เหมาะสมกับสารที่อ่านและสถานการณ์ในการอ่านได้ แต่ผู้ที่ไม่มิมีทักษะในการอ่านจะใช้กระบวนการอ่านแบบใดแบบหนึ่งเท่านั้น จึงทำให้มีปัญหาในการอ่านเพื่อความเข้าใจ (Carrell, 1988)

ในกระบวนการอ่าน ผู้อ่านอาจประสบความล้มเหลวในการทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน ซึ่งมีสาเหตุมาจากพื้นความรู้เดิม ในประเด็นดังต่อไปนี้ (Carrell, 1988b)

1. ผู้เขียนให้ข้อมูลไม่เพียงพอสำหรับผู้อ่าน ในการนำพื้นความรู้เดิมมาใช้ในกระบวนการอ่านแบบเน้นเนื้อหา
2. ผู้อ่านไม่มีพื้นความรู้เดิมที่เหมาะสมตามการคาดการณ์ล่วงหน้าของผู้เขียน
3. ความไม่สอดคล้องกันระหว่างพื้นความรู้เดิมของผู้อ่านที่ผู้เขียนคาดว่าจะมีและพื้นความรู้เดิมของผู้อ่านที่มีอยู่จริง

ดังนั้นในการประมวลผลความหมายของเรื่องที่อ่าน ผู้อ่านต้องมีพื้นความรู้เดิมที่เหมาะสม และสามารถนำพื้นความรู้เดิมมาใช้ในขณะที่อ่านได้

หน้าที่ของพื้นความรู้เดิม

พื้นความรู้เดิม ช่วยในการตีความหมายข้อความต่างๆของผู้อ่าน และเข้าใจเนื้อหาสาระที่ผู้เขียนต้องการสื่อไปยังผู้อ่าน ดังที่ Steffensen และ Joag-Deve อ้างถึงใน Alderson และคณะ (1984) ได้ชี้ให้เห็นบทบาทของพื้นความรู้เดิมว่ามี 3 ประเภท คือ

1. ช่วยเป็นพื้นฐานในการเติมช่องว่างในข้อความให้เต็ม ทั้งนี้เนื่องจากไม่มีงานเขียนใดที่จะอธิบายข้อมูลทุกอย่างได้โดยชัดเจนสมบูรณ์ทั้งหมด พื้นความรู้เดิมที่ผู้อ่านสะสมไว้จะช่วยให้อ่านตีความหมายได้อย่างต่อเนื่องและสมบูรณ์ โดยการนำเอาสิ่งที่รู้แล้วมาสรุปและอ้างอิงเพื่อให้เกิดความเข้าใจได้

2. ช่วยควบคุมการตีความของผู้อ่านเมื่อพบข้อความที่กำกวม ผู้อ่านจะสามารถตีความข้อความที่กำกวมได้ ถึงแม้ว่าข้อมูลของพื้นความรู้เดิมของตนแตกต่างไปจากของผู้เขียน เพราะขณะที่อ่านผู้อ่านก็จะตีความข้อมูลที่กำกวมนั้นอีกครั้งเพื่อที่จะปรับข้อมูลนั้นให้เข้ากับพื้นความรู้เดิมที่มีอยู่ เมื่อพื้นความรู้เดิมสอดคล้องกับของผู้เขียน ผู้อ่านก็จะอ่านเรื่องเข้าใจ

3. สร้างการสื่อสารที่ตรงกันระหว่างสิ่งที่รู้แล้วกับสิ่งที่ปรากฏอยู่ในข้อความ ซึ่งผู้อ่านจะคอยตรวจสอบความเข้าใจของตนเองในขณะที่อ่าน ซึ่งจะทำให้รู้ได้ว่าเขาเข้าใจข้อความนั้นหรือไม่อย่างไร

ประเภทของพื้นความรู้เดิม

พื้นความรู้เดิมที่ผู้อ่านนำมาใช้ในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ประกอบด้วยพื้นความรู้เดิม 2 ชนิดคือ (Carrell, 1987)

1. พื้นความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหา (content schemata) หมายถึง การที่ผู้อ่านมีพื้นความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหาของเรื่องใดเรื่องหนึ่งมาก่อน เป็นพื้นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ในชีวิตของผู้อ่านเอง หรือความรู้รอบตัวของผู้อ่านเป็นตัวกำหนดพื้นความรู้เดิมเชิงเนื้อหา ผู้อ่านแต่ละคนจะมีพื้นความรู้ดังกล่าวนี้แตกต่างกันไป (Ohlhausen และ Roller, 1988) พื้นความรู้ประเภทนี้เป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจในการอ่านเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งพื้นความรู้เดิมที่สัมพันธ์กับข้อความในเรื่องที่อ่าน และพื้นความรู้ทางวัฒนธรรมซึ่งมีผลทำให้อ่านเข้าใจเรื่องได้เร็วยิ่งขึ้น (Grabe, 1991) โดยพื้นความรู้เดิมที่สัมพันธ์กับข้อความที่อ่านจะช่วยให้อ่านเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ Pritchard (1990) มีความเห็นสอดคล้องกับ Grabe ในเรื่องของเนื้อหาทางวัฒนธรรม กล่าวคือพื้นความรู้เดิมทางเนื้อหาได้รับอิทธิพลมาจาก

วัฒนธรรมในการดำเนินชีวิตเพื่อนำไปใช้ในการตีความหมายในการอ่านได้ ผู้อ่านจะใช้
พื้นความรู้เดิม บริบททางสถานการณ์ และสิ่งชี้แนะที่ผู้เขียนกำหนดให้เพื่อใช้ในการตีความหมาย
ของข้อความ หากผู้อ่านไม่สามารถใช้พื้นความรู้เดิมให้เหมาะสม ก็จะทำให้ผู้อ่านไม่สามารถเข้าใจ
เรื่องที่กำลังอ่านอยู่

Harris และSmith (1986) กล่าวถึงประสบการณ์หรือพื้นความรู้เดิมของผู้อ่านว่า
พื้นความรู้เดิมของผู้อ่านเป็นวัตถุดิบป้อนเข้าสู่สมองของผู้อ่านตั้งแต่เล็กจนโต ประสบการณ์ต่างๆ
จะเพิ่มพูนขึ้นเรื่อยๆตามวัย Harris และSmith (1986) อธิบายว่า ในขณะที่อ่านผู้อ่านจะถอดรหัส
ตัวอักษรบนกระดาษ โดยดึงเอาพื้นความรู้ที่ได้รับจากประสบการณ์มาช่วยตีความหมายของสาร
ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น แต่เมื่อสารที่อ่านไม่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ที่มีอยู่ ผู้อ่านก็มักจะไม่เข้าใจ
เรื่องราวที่อ่าน ซึ่งปัญหาดังกล่าว Bransford และคณะ (1984) เห็นว่าเป็นสิ่งสำคัญและให้ข้อคิด
ว่า การที่ผู้อ่านมีความรู้ในเรื่องหนึ่งๆและนำความรู้นั้นมาใช้ให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ทำให้
พอจะบอกได้ว่าเหตุใดบางคนจึงสามารถเข้าใจและจดจำข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้มากกว่าคน
อื่นๆ Bransford เชื่อว่า หากคนคนหนึ่งไม่มีพื้นความรู้เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งมาก่อนหรือมีแต่
น้อยมาก ก็เป็นการยากที่ผู้นั้นจะเข้าใจหรือจำข้อความที่อ่านได้ อย่างไรก็ตาม Anderson และ
Ortony (1975) พบว่า ปัญหาของการอ่านภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศไม่ได้อยู่ที่การที่ผู้อ่าน
ขาดพื้นความรู้เฉพาะในเรื่องที่อ่านเพียงอย่างเดียว หากเกิดจากการขาดความสามารถในการนำ
พื้นความรู้เฉพาะด้านมาใช้ให้เหมาะสมกับเรื่องที่อ่านด้วย

2. พื้นความรู้เดิมเกี่ยวกับโครงสร้าง (formal schemata) หมายถึง โครงสร้างของ
ข้อความในลักษณะต่างๆ เช่น ข้อความที่ให้ความรู้เชิงสาธกโหวหาร นิทาน นิยาย บทความทาง
วิทยาศาสตร์ ซึ่งโครงสร้างของภาษาในแต่ละเรื่องไม่เหมือนกัน ถ้าผู้อ่านมีความรู้ลึกไวดต่อ
โครงสร้างของข้อความและนำพื้นความรู้เหล่านั้นมาใช้ในขณะที่อ่าน จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่
อ่านได้มากขึ้น พื้นความรู้ประเภทนี้ ก็คือ ความสามารถที่แต่ละบุคคลมีในด้านภาษานั้นเอง
Devine (1987) กล่าวว่า ผู้อ่านที่มีความรู้เกี่ยวกับวิธีการเรียบเรียงเนื้อเรื่องของผู้เขียนย่อมได้
เปรียบกว่าผู้อ่านที่ไม่มีความรู้ในเรื่องนี้ กล่าวคือ ผู้อ่านที่มีพื้นความรู้เดิมเกี่ยวกับการเรียบเรียง
เนื้อเรื่องในรูปแบบมาตรฐาน มีแนวโน้มที่จะเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารได้ง่ายยิ่งขึ้น

จากที่กล่าวมาทั้งหมดสรุปได้ว่า พื้นความรู้เดิมเป็นโครงสร้างความรู้ที่ถูกเก็บสะสมไว้ใน
ระบบความจำ และจะถูกกระตุ้นให้นำออกมาใช้ในการตีความการอ่านเมื่อได้รับข้อมูลใหม่ ผู้อ่าน
ที่ประสบความสำเร็จจะต้องสามารถนำพื้นความรู้เดิมมาใช้ให้เหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน เนื่องจาก
พื้นความรู้เดิมที่มีลักษณะสอดคล้องกับเรื่องที่อ่านเท่านั้น ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการอ่าน หาก

ผู้อ่านสามารถนำมาใช้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมก็จะช่วยให้มีความเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ดียิ่งขึ้น

ความแตกต่างระหว่างเพศกับความเข้าใจในการอ่าน

เมื่อพูดถึงความหมายของเพศ (gender) ในทางไวยากรณ์ซึ่งเกี่ยวข้องกับโดยตรงกับลักษณะทางภาษา ได้มีผู้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

เพศ หมายถึง การจัดกลุ่มคำนามและคำสรรพนามอย่างเป็นทางการ โดยอาจจะมีการผันหรือเปลี่ยนรูปทางไวยากรณ์ เพื่อให้ถูกต้องตามโครงสร้างประโยค แม้ว่าเพศจะไม่ใช่ลักษณะสำคัญของภาษาอังกฤษ แต่เราจะพบว่าคำนาม หรือคำสรรพนามเอกพจน์บุรุษที่ 3 บางคำ ถูกจำแนกความหมายตามเพศ เช่น man หรือ he จัดเป็นเพศชาย woman หรือ she จัดเป็นเพศหญิง door หรือ it ถือว่าไม่มีเพศหรือเป็นเพศกลาง ซึ่งในภาษาตระกูลอินโดยูโรเปียนส่วนใหญ่ เพศ ไม่ได้เป็นสิ่งที่จำเป็นที่เกี่ยวข้องกับเพศตามธรรมชาติ(sex) (Webster' s New World Dictionary, second college edition. World: New York. 1968)

เพศ หมายถึง การจัดกลุ่มของคำต่างๆตามลักษณะทางเพศชาย เพศหญิง และ เพศกลาง (School Dictionary, Macmillan : New York. 1977)

อย่างไรก็ตามในปัจจุบันนี้ คำนิยามของเพศเป็นสิ่งที่ซับซ้อนและสร้างความสับสนอยู่มาก คำนิยามของเพศในปัจจุบัน เกี่ยวข้องกับมุมมองในเรื่องของสังคม จิตวิทยา และวัฒนธรรม ซึ่งเชื่อมโยงกับเพศชายและเพศหญิงในบริบททางสังคมที่แตกต่างกัน เพศของบุคคลถูกแยกจากเพศตามธรรมชาติ (sex) เพราะเพศตามธรรมชาติเกี่ยวข้องกับลักษณะทางชีววิทยาของแต่ละคน เช่น โครโมโซม ลักษณะทางกายวิภาค การสืบพันธุ์ ฮอริโมน และลักษณะทางกายภาพอื่นๆซึ่งแตกต่างกันระหว่างผู้ชายและผู้หญิง ในทางสังคมวิทยา เพศตามธรรมชาติ หมายถึง ลักษณะทางชีววิทยา ซึ่งสร้างรูปแบบที่แตกต่างของพัฒนาการทางร่างกาย ที่เกี่ยวข้องกับผู้ชายและผู้หญิง ซึ่งความแตกต่างระหว่างเพศมีอิทธิพลต่อความสามารถทางภาษาและการจัดระบบหน้าที่ในสมอง โดยปัจจัยทั้งสองประการนี้จะเกี่ยวข้องกัน (Hirst, 1982) ส่วนในเรื่องความสามารถทางภาษา พบว่า ผู้หญิงใช้ภาษาในรูปแบบที่มาตรฐานกว่าผู้ชายและมีรูปแบบที่เป็นที่ยอมรับมากกว่า และผู้หญิงจะมีความไวต่อรูปแบบภาษาใหม่ๆที่เข้ามา โดยพร้อมที่จะเรียนรู้และนำมาปรับให้เข้ากับรูปแบบการใช้ภาษาแบบเดิมมากกว่าผู้ชาย ในขณะที่ผู้ชายจะไม่ค่อยสนใจกับรูปแบบใหม่ๆที่เกิดขึ้นในภาษา (Labov, 1994) ความหมายดังกล่าวได้ถูกนำมาใช้ในทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานเขียนและการวิจารณ์ในปัจจุบัน Morris (1998) ได้ศึกษางานเขียนของนักเรียนเพศชายและเพศหญิงที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (ESL) พบว่า งานเขียนของนักเรียนเพศชายและเพศหญิง มี

คุณภาพอยู่ในระดับที่ไม่แตกต่างกันในเรื่องความถูกต้องในการเขียน ถ้าพิจารณาจากลักษณะของเพศชายและเพศหญิง นักวิจารณ์ได้กล่าวว่า บทความของผู้เขียนที่เป็นเพศชาย จะแสดงลักษณะหรือมุมมองที่มีต่อผู้หญิงว่าเป็นสิ่งที่ไม่น่ายกย่อง ในทางตรงกันข้ามกลับมองลักษณะเด่นหรือความก้าวร้าวของเพศชายว่าเป็นวีรบุรุษหรือสิ่งที่น่ายกย่อง ผู้เขียนที่เป็นเพศหญิงชอบที่จะเขียนนวนิยาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงหรือเรื่องที่แต่งขึ้น มากกว่าเขียนวรรณกรรมร้อยกรอง (Cameron ,1998)

อารี พันธุ์มณี (2534) ได้ให้ความหมายของความแตกต่างระหว่างเพศ สรุปได้ว่า ความแตกต่างระหว่างเพศ หมายถึง ความแตกต่างในเรื่องต่างๆระหว่างเพศชายและเพศหญิง ซึ่งเพศชายกับเพศหญิงไม่ได้แตกต่างกันเฉพาะรูปร่าง สัดส่วนหรือทรวดทรงเท่านั้น แต่มีความแตกต่างด้านคุณลักษณะทางบุคลิกภาพและความสามารถอื่นๆอีกหลายประการ เช่น ความสามารถทางภาษา ทักษะคิดและแรงจูงใจในการเรียนภาษา ในเรื่องความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาที่สองระหว่างเพศ พบว่านักเรียนหญิงมีแนวโน้มที่จะเรียนภาษาที่สองได้ดีกว่านักเรียนชาย โดยที่เพศหญิงมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าเพศชาย และนักเรียนหญิงยังมีความสามารถในการใช้ถ้อยคำดีกว่านักเรียนชาย (Clark, 1961 ; Burstall, 1975 ; Boyle, 1987 ; Arnot และคณะ, 1996) นอกจากนี้ผู้หญิงมีความสามารถในการเรียนรู้ภาษาและการใช้ภาษา ที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิดดีกว่าผู้ชาย (Maccoby และ Jacklin, 1974)

Bügel และ Buunk (1996) ได้ให้ทัศนะเรื่องความแตกต่างระหว่างเพศในเรื่องของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการศึกษา พบว่า ความแตกต่างในเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างผู้ชายและผู้หญิงไม่สามารถอธิบายได้ด้วยตัวแปรใดตัวแปรหนึ่งเพียงอย่างเดียว Eccles และคณะ (1983) ได้เสนอว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่างกันขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายๆอย่าง ดังนี้ ความถนัดในการเรียน ปัจจัยด้านสังคม จิตวิทยา ความเชื่อ ความคาดหวัง การมองตัวเองที่แตกต่างกันของผู้ชายและผู้หญิง แต่ดูเหมือนว่าปัจจัยเหล่านี้ไม่สามารถอธิบายความแตกต่างของความเข้าใจในการอ่านภาษาต่างประเทศระหว่างผู้ชายและผู้หญิงได้อย่างเพียงพอ Bügel (1993) ได้ทำการศึกษาและเสนอว่า ปัจจัยที่จะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาต่างประเทศที่แตกต่างกันระหว่างผู้ชายและผู้หญิง ได้แก่ ลักษณะของข้อสอบ ข้อสอบแบบบรรยายหรือแบบเลือกตอบ ผู้ชายและผู้หญิงจะมีความถนัดแตกต่างกัน ส่งผลให้คะแนนต่างกัน ลักษณะของข้อคำถาม เนื้อเรื่องของบทอ่าน หัวเรื่องของบทอ่านซึ่งในบางครั้งอาจมีความลำเอียงต่อเพศใดเพศหนึ่ง เช่นหัวเรื่องเกี่ยวกับการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ ปรัชญา ศิลปะ ผู้หญิงจะทำ

คะแนนได้ดีกว่า ส่วนหัวเรื่องเกี่ยวกับการเมือง เศรษฐกิจ กีฬา เทคโนโลยี ความรุนแรง ผู้ชายก็จะทำคะแนนได้ดีกว่า ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ก่อให้เกิดความแตกต่างในเรื่องผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน ภาษาต่างประเทศทั้งสิ้น นอกจากนี้ Scheuneman and Gerritz (1990) ได้กล่าวหาว่าความคุ้นเคยในเนื้อเรื่องที่อ่าน จะเป็นตัวทำนายความเข้าใจในการอ่านภาษาต่างประเทศได้เป็นอย่างดี

Purves (1992a) ได้ให้ความคิดว่า ตัวแปรเพศ (gender) ไม่ว่าจะโดยตัวมันเองหรือรวมกับตัวแปรอื่น จะเป็นตัวทำนายความสำเร็จที่สำคัญโดยเฉพาะความสำเร็จในเรื่องทางวิชาการ ความแตกต่างทางเพศจะเพิ่มขึ้นตามอายุตั้งแต่ระดับประถมจนถึงมัธยม แต่ในบางประเทศ ความแตกต่างทางเพศจะเริ่มลดลงเมื่อเข้าสู่วัยเรียนในระดับมหาวิทยาลัย

Showalier (1971) ได้ให้ทัศนะว่า ผู้อ่านที่เป็นเพศหญิงถูกสอนให้คิดและปฏิบัติคล้ายกับผู้อ่านที่เป็นเพศชาย แต่ในความเป็นจริงรูปแบบการคิดของทั้งสองเพศก็ยังคงแตกต่างกัน ดังนั้นในการวิเคราะห์เนื้อเรื่องที่อ่าน ลักษณะของเพศที่ปรากฏอยู่ในข้อความ กับเพศของผู้อ่านเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องคำนึงถึง ซึ่งจะเห็นได้ว่าบทความบทความเดียวกันจะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านของผู้อ่านที่เป็นเพศชายและเพศหญิงแตกต่างกัน นอกจากนี้ Vygotsky (1978) ได้ให้ความคิดสนับสนุนว่า การพัฒนาการอ่านไม่ได้เกี่ยวข้องกับตัวบุคคลหรือวุฒิภาวะเพียงอย่างเดียว แต่ยังขึ้นอยู่กับกระบวนการแสวงหาความรู้ การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง และการปฏิสัมพันธ์ของคนคนนั้นกับสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้นความแตกต่างทางเพศซึ่งเป็นผลมาจากความแตกต่างของผู้ชายและผู้หญิงในการมีปฏิสัมพันธ์ต่อสิ่งต่างๆ ส่งผลให้ความคิด ความเข้าใจของทั้งสองเพศที่มีต่อบทความที่อ่านแตกต่างกัน

Boulware (1996) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับบทบาททางเพศที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการอ่านที่เป็นพื้นฐานโดยใช้หนังสือแบบเรียนว่า นักเรียนจะใช้ชีวิตส่วนใหญ่ในโรงเรียนซึ่งเป็นสถานที่หล่อหลอมพฤติกรรม ทัศนคติทางสังคม ก่อให้เกิดการเรียนรู้ทักษะพื้นฐานต่างๆ วิชาที่เรียนส่วนใหญ่ถูกสอนโดยใช้หนังสือแบบเรียน (textbooks) สื่อต่างๆที่นำมาให้นักเรียนอ่านในห้องเรียนสามารถที่จะส่งผลทั้งในทางบวกและทางลบต่อทัศนคติของผู้อ่านได้ เช่น ทัศนคติในบทบาททางเพศของเพศหญิงที่ปรากฏในบทอ่าน อาจส่งผลต่อการเลือกอาชีพของผู้หญิงในอนาคตได้ นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการแรงกระตุ้นในการอ่าน การเรียน เพื่อความสำเร็จซึ่งการอ่านจะบรรลุความสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อนักเรียนอ่านหนังสือที่นำมาให้นักเรียนอ่านควรประกอบด้วยตัวละครที่มีบทบาทที่ผู้อ่านสามารถเข้าถึงได้ คือถ้าตัวละครในบทอ่านเป็นเพศเดียวกันกับผู้อ่าน ผู้อ่านจะมีความสนใจอยากอ่าน ก่อให้เกิดความตั้งใจและสามารถจดจำเรื่องราวที่อ่านได้ดีกว่านักเรียนหญิงอายุ 12 ปีได้เล่าถึง

ประสบการณ์ในการอ่านของตนเองว่า “ ฉันชอบที่จะอ่านเพราะว่า ฉันสามารถเข้าถึงบทบาทของตัวละครในหนังสือที่ฉันอ่าน และในหนังสือที่ฉันอ่านตัวละครในเรื่องมักจะมีอายุรุ่นราวคราวเดียวกับฉัน ทำให้ฉันสามารถเข้าใจบทบาทของตัวละครและประเด็นต่างๆในเรื่องได้เป็นอย่างดี ” นอกจากนี้ Boulware ได้ให้ความคิดสนับสนุนว่า ผู้อ่านที่ไม่สามารถเชื่อมโยงบทบาทของตัวเองเข้ากับบทบาทของตัวละครในเรื่อง ไม่ว่าจะเป็บทบาทในเรื่องเพศหรืออายุ จะทำให้ไม่รู้ลึกลงกับการอ่านและอาจทำให้เกิดความไม่เข้าใจในประเด็นสำคัญของเรื่องอีกด้วย ดังนั้นรูปแบบการอ่านที่เป็นพื้นฐานโดยใช้หนังสือแบบเรียน มีอิทธิพลอย่างมากต่อมโนทัศน์ ความสนใจของผู้อ่าน รวมถึงในเรื่องอารมณ์ความรู้สึก ความคิดความเข้าใจของผู้อ่าน บทอ่านที่จัดทำไว้ให้นักเรียนอ่านในโรงเรียน ควรมีความสอดคล้องกับชีวิตจริงหรือความเป็นจริงในสังคมและมีการแสดงออกของบทบาททางเพศที่สอดคล้องกับตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Giaschi (2000) ในเรื่องการกำหนดบทบาททางเพศที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่าน โดยทำการวิเคราะห์สัญลักษณ์ที่ใช้ในการสื่อสาร (image) ถึงลักษณะของเพศชายและเพศหญิงไม่ว่าจะเป็นรูปภาพหรือข้อความในบทอ่านที่ปรากฏในหนังสือแบบเรียน ประเด็นในการวิเคราะห์จะเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ อาชีพของผู้ชายและผู้หญิง สถานภาพและบทบาทของการเป็นผู้กระทำหรือผู้รับการกระทำของผู้ชายและผู้หญิง จากการวิเคราะห์ พบว่า ในรูปภาพหรือข้อความในบทอ่านผู้ชายจำนวนร้อยละ 76 มีบทบาทเป็นผู้กระทำหรือบทบาทหลัก ผู้หญิงจำนวนร้อยละ 75 มีบทบาทเป็นผู้รับการกระทำหรือบทบาทรอง ผู้ชายจำนวนร้อยละ 89 มีสถานภาพสูงกว่าผู้หญิงซึ่งเห็นได้จากเรื่องของอาชีพ จากลักษณะของสัญลักษณ์ (image) ต่างๆที่ปรากฏในหนังสือเรียนไม่ว่าจะเป็นรูปภาพหรือข้อความในบทอ่าน ล้วนส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านของผู้อ่าน ถ้าสัญลักษณ์ในการสื่อความหมายที่ปรากฏสอดคล้องหรือมีลักษณะเดียวกันกับลักษณะทางเพศชายหรือสื่อบทบาททางเพศชาย ผู้อ่านที่เป็นเพศชายย่อมมีความสนใจอยากอ่านและมีความเข้าใจในการอ่านมากกว่าผู้อ่านเพศหญิง นอกจากนี้ลักษณะทางสังคม วัฒนธรรม ชนชาติที่ปรากฏในสัญลักษณ์ที่ใช้ในการสื่อสารก็ส่งผลต่อผู้อ่านเช่นกัน ถ้าผู้อ่านได้อ่านสิ่งที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมของชนชาติตน ก็จะมี ความเข้าใจในการอ่านดีกว่าการอ่านสิ่งที่แตกต่างจากวัฒนธรรมของชนชาติตน

Young และ Brozo (2001) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับการอ่านอย่างใคร่ครวญ ตรึกตรองอย่างมีวิจาร์ณญาณว่า การอ่านประเภทนี้จะเกิดขึ้นในเวลาเดียวกันกับที่ผู้อ่านเรียนรู้ที่จะอ่าน ซึ่งการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณจะเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้อ่านฝึกฝนการอ่าน คิดใคร่ครวญในสิ่งที่อ่านตลอดเวลา Young มองเห็นความจำเป็นที่จะต้องจัดสภาพห้องเรียนหรือบรรยากาศในโรงเรียน ซึ่งมุ่งเน้น

การอ่านในฐานะที่เป็นกิจกรรมทางสังคมที่ต้องอาศัยการฝึกฝน ครูและนักเรียนจะต้องร่วมมือกัน เพื่อให้กิจกรรมการอ่านในโรงเรียนเป็นสิ่งที่น่าสนใจ น่าพึงพอใจ และเป็นกิจกรรมที่ถูกละเลยจากสังคมทั้งสำหรับผู้ชายและผู้หญิง นอกจากนี้นักเรียนจะต้องเป็นผู้อ่านอย่างใคร่ครวญ ไตร่ตรองโดยใช้วิจารณญาณแล้ว นักเรียนควรจะได้รับ การฝึกอ่านบทอ่าน (text) ทุกๆประเภท แทนที่ผู้ชายจะอ่านเฉพาะหนังสือที่เหมาะสมกับผู้ชาย และผู้หญิงจะอ่านเฉพาะหนังสือที่เหมาะสมกับผู้หญิง Young เสนอแนะว่า บรรณารักษ์และพ่อแม่ควรพยายามช่วยเหลือวัยรุ่นในการเลือกหนังสือจากแหล่งต่างๆ หรือหัวข้อในการอ่านที่น่าสนใจ ครูควรจะต้องเลือกบทอ่านที่มีความหลากหลายครบทุกประเภท เช่น เรื่องที่แต่งขึ้น เรื่องเชิงวิทยาศาสตร์ข้อเท็จจริง บทกวี เรื่องเชิงบรรยาย เรื่องเชิงอธิบาย บทความจากเว็บไซต์ทางอินเทอร์เน็ต มาเป็นบทอ่านประกอบการเรียนในแต่ละวัน นอกจากนี้ บทอ่านที่เลือกมาควรจะต้องสื่อลักษณะทางเพศชายและหญิงในรูปแบบที่หลากหลายอาจมีรูปแบบที่แน่นอน (stereotypical) หรือไม่มีรูปแบบที่แน่นอน (nonstereotypical) และการดำเนินการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับบทอ่านควรจะมุ่งเน้นไปที่ลักษณะของบทบาททางเพศชายและเพศหญิงที่ปรากฏในบทอ่าน นอกจากนี้ Young ได้ให้ข้อคิดว่า ครูจะต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนชายและนักเรียนหญิงได้พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทอ่านที่ได้อ่าน และเขียนสรุปสิ่งที่ได้อ่านในรูปแบบของตนเอง เพื่อให้ผู้อ่านได้เรียนรู้แง่มุมทางสังคมในเรื่องบทบาททางเพศที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

นอกจากนี้ Gambell และ Hunter (1999) ได้อธิบายเรื่องความแตกต่างในการอ่านและการเขียนระหว่างผู้ชายและผู้หญิง ว่ามีสาเหตุเกิดจากธรรมชาติในการประเมิน ความบกพร่องของผู้เรียนโดยกำเนิด ลักษณะทางจิตวิทยา แนวโน้มทางสังคม การเปลี่ยนแปลงนโยบาย วุฒิสภาจะสรุปรวมได้ 5 ประการ คือ

1) อคติที่เกิดจากการประเมินผล (evaluative bias) เช่นประเภทของข้อสอบ ข้อสอบแบบเลือกตอบหรือแบบบรรยายจะส่งผลต่อผู้สอบที่เป็นผู้ชายและผู้หญิงแตกต่างกัน เพศของผู้ประเมิน วิธีการดำเนินการสอบ เป็นต้น

2) การปะทะสังสรรค์ทางสังคมที่บ้าน (home socialization) Purves (1992a) ได้เสนอความคิดว่า ความแตกต่างระหว่างเพศในเรื่องการอ่านและการเขียนเป็นสิ่งที่ เป็นสากล ซึ่งเป็นผลมาจากความสัมพันธ์ปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ความคาดหวังของผู้เรียน ในปี 1985 IEA ได้ศึกษา งานเขียนของนักเรียนพบว่า คุณลักษณะของครูและโรงเรียนส่งผลต่อประสิทธิภาพในการเขียนน้อยกว่า 7% ในขณะที่ลักษณะต่างๆจากที่บ้าน เช่นระดับการศึกษาของพ่อแม่ ความถี่ในการพูด

คุณแลกเปลี่ยนความคิดเห็นภายในครอบครัว จำนวนหนังสือที่มีในบ้าน และการร่วมกันวางแผนทางการศึกษา ปัจจัยเหล่านี้ล้วนส่งผลต่อความสามารถในการเขียนสูงถึง 22%

3) บทบาทและการคาดหวังจากสังคม (role and societal expectations) การคาดหวังจากสังคมในเรื่องการศึกษาของผู้หญิงเปลี่ยนไป ในปัจจุบันผู้หญิงถูกเปิดโอกาสจากสังคมในการศึกษาด้านวิศวะ วิทยาศาสตร์เพิ่มมากขึ้นส่งผลให้มีการแสดงออกถึงความคิดริเริ่มมากขึ้น และความสนใจของผู้หญิงในการศึกษาค้นคว้าสิ่งต่างๆ รวมถึงการอ่าน การเขียนแผ่ขยายกว้างขึ้นกว่าเดิม ทำให้ผู้หญิงยังคงประสบความสำเร็จในด้านการอ่านการเขียนดังเช่นที่ผ่านมา ส่วนแนวโน้มความคาดหวังทางสังคมที่มีต่อเพศชายไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมากนัก

4) จิตวิทยาความเป็นเพศชาย (male psychology) ในช่วงวัยมัธยมศึกษาผู้ชายชอบที่จะอ่านเรื่องเกี่ยวกับการผจญภัย การปีนเขา เกมส์ คอมพิวเตอร์ และกิจกรรมกลางแจ้ง ในขณะที่ผู้หญิงชอบเรื่องโรแมนติกต่างๆ ดังนั้นผู้ทำหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการอ่านควรให้ความสำคัญในการเลือกเนื้อเรื่องที่เหมาะสมกับทั้งผู้ชายและผู้หญิงในปริมาณเท่าๆกัน นอกจากนี้ Nagy (1997) ได้ทำการศึกษาและพบความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเวลาในการดูทีวี และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับต่ำ เนื่องจากผู้ชายชอบใช้เวลาในการดูทีวีมากกว่าผู้หญิง ดังนั้นถ้าให้ผู้ชายดูทีวีน้อยลง และใช้เวลาในการอ่านเพื่อความเพลิดเพลินมากขึ้น ผู้ชายก็จะสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านได้ดียิ่งขึ้น

5) นโยบายความเสมอภาคทางเพศ (equity policy) ในการเลือกซื้อหรือบทอ่านมาให้นักเรียนอ่านหรือในการวางหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน จะต้องคำนึงถึงความเสมอภาคทางเพศ จะเห็นได้ว่าในปัจจุบัน บทอ่านส่วนใหญ่จะเป็นการอ่านเชิงบรรยายและการอ่านเชิงอธิบาย ซึ่งสอดคล้องกับความถนัดและความสนใจของผู้หญิง ในขณะที่แทบจะไม่มีบทอ่านที่อยู่ในความสนใจของผู้ชายเลย เพราะฉะนั้นจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องคิดไตร่ตรองในการเลือกบทอ่านให้มีความเสมอภาคกับทั้งสองเพศ คือเหมาะกับเพศของผู้อ่านนั่นเอง

จากข้อค้นพบที่น่าสนใจเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างเพศดังที่กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่าผู้อ่านที่เป็นเพศชายและเพศหญิงมีปฏิสัมพันธ์ต่อสิ่งที่เขาอ่านในลักษณะที่แตกต่างกัน เพราะฉะนั้นนักวิจัยที่ศึกษาภาษาที่สองจึงจำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญกับเพศของผู้อ่านที่จะส่งผลต่อกระบวนการอ่านและความเข้าใจในการอ่าน อีกทั้งยังต้องศึกษาว่า เนื้อเรื่องของบทความที่เหมาะสมกับเพศ (gender oriented content) จะมีอิทธิพลต่อผู้อ่านที่มีเพศต่างกันอย่างไร แต่จากผลการวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ เพศของผู้อ่าน และพื้นฐานความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิม ทำให้สันนิษฐานได้ว่า ผู้อ่านที่มีเพศต่างกัน จะมี

พื้นความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมในเรื่องที่อ่านต่างกัน สืบเนื่องมาจากความสนใจในเรื่องที่อ่านของเพศชายและเพศหญิงต่างกัน ผู้อ่านแต่ละคนจะมีความสนใจ และมีพื้นความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านที่เหมาะสมกับเพศของตน (gender oriented content) มากกว่าเพศตรงข้าม (Brantmeier, 2000)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้ ความสามารถ หรือความสำเร็จของผู้เรียนในการเรียนรู้เนื้อหา (Stein, 1980) และทักษะทางภาษาอังกฤษที่มีการระบุจุดประสงค์ไว้อย่างชัดเจน (Henning, 1987) และยังเป็นผลสะท้อนของความรอบรู้และการเปลี่ยนแปลงต่างๆที่เกิดขึ้นในระหว่างการเรียน (Husen และPostlethwaite, 1985) ความสำเร็จนี้เป็นผลมาจากสมรรถภาพทางสมอง และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมในห้องเรียน (Dunkin และBiddle, 1974)

ประโยชน์ของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในกระบวนการเรียนการสอน เป็นกิจกรรมที่ทำให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่แสดงเป็นตัวเลขและจำนวนที่บ่งบอกว่าผู้เรียนเรียนรู้มากน้อยเพียงใดจากการเรียนรายวิชาใดรายวิชาหนึ่ง (กาญจนา ปราบพล, 2530) ดังนั้นเนื้อหาในแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์จึงสัมพันธ์โดยตรงกับเนื้อหาที่ผู้เรียนได้เรียนไปแล้ว ในการวัดผลสัมฤทธิ์นั้น ผู้สอนอาจทดสอบผู้เรียนในช่วงเวลาใดก็ได้ตามที่เห็นว่าเหมาะสม เช่น เมื่อเรียนจบแต่ละบทเรียน หรือทดสอบทุกสัปดาห์ หรือจัดสอบปลายภาคการศึกษา (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2540) ผลที่ได้จากการวัดผลสัมฤทธิ์จะเป็นข้อมูลป้อนกลับที่สำคัญ และส่งผลทำให้แบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะคือ แบบสอบปฏิบัติการ เป็นแบบสอบที่ใช้ผลการสอบเพื่อวัตถุประสงค์ในการวัดความก้าวหน้าในการเรียนหรือวัดข้อบกพร่องในการเรียน และแบบสอบสรุปการ คือแบบสอบที่ใช้วัดวัตถุประสงค์ปลายทางการเรียนรู้ ซึ่งผลที่ได้จะเป็นตัวตัดสินว่าผู้เรียนได้หรือตกในวิชานั้น (อัจจรา วงศ์โสธร, 2538) นอกจากนี้ Madsen (1983) และ Doff (1988) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่ามีประโยชน์ต่อผู้สอน คือทำให้ผู้สอนทราบว่าผู้เรียน

ส่วนใหญ่เข้าใจสิ่งที่ผู้สอนสอนหรือไม่ รวมทั้งมีประโยชน์ต่อผู้เรียน คือเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเอาใจใส่การเรียนอย่างสม่ำเสมอ

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนมีประโยชน์ทั้งต่อผู้สอน ผู้เรียน รวมทั้งนักการศึกษาทั้งหลาย สำหรับผู้สอนการวัดผลสัมฤทธิ์ทำให้ผู้สอนรู้ว่าผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่สอนหรือไม่ สำหรับผู้เรียนการวัดผลสัมฤทธิ์จะทำให้ผู้เรียนทราบว่าตนเองมีความสามารถเพียงใด ทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียน และสำหรับนักการศึกษาการวัดผลสัมฤทธิ์เป็นข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณาในเรื่องต่างๆ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน เนื้อเรื่องภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับเพศ ระหว่างนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เพศชายและเพศหญิง ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่างกัน ผู้วิจัยได้สรุปงานวิจัยออกเป็น 3 หัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. งานวิจัยเกี่ยวกับพื้นฐานความรู้เดิมกับความเข้าใจในการอ่าน
2. งานวิจัยเกี่ยวกับความสนใจในการอ่านระหว่างเพศกับความเข้าใจในการอ่าน
3. งานวิจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

งานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยเกี่ยวกับพื้นฐานความรู้เดิมกับความเข้าใจในการอ่าน

วรรณงาม ภวัครานนท์ (2530) ได้ทำการศึกษาผลของโครงสร้างความรู้ด้านวัฒนธรรมต่อความเข้าใจในการอ่านของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร จังหวัดนครปฐม ซึ่งเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานและมีความสามารถพื้นฐานในการอ่านไม่แตกต่างกัน จำนวน 93 คน ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามวัดระดับความคุ้นเคยเกี่ยวกับเรื่องวัฒนธรรม จัดระดับความคุ้นเคยได้ 3 ระดับ คือ กลุ่มที่คุ้นเคยปานกลาง กลุ่มที่คุ้นเคยน้อย และกลุ่มที่ไม่คุ้นเคย หลังจากนั้นได้ทำการทดสอบกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบสอบวัดสมรรถภาพด้านการอ่านที่มีเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม ผลการวิจัยปรากฏว่า คะแนนการอ่านเรื่องวัฒนธรรมของกลุ่มที่คุ้นเคยปานกลาง กลุ่มที่คุ้นเคยน้อย และกลุ่มที่ไม่คุ้นเคย มีความแตกต่างกัน กลุ่มคุ้นเคยน้อยได้คะแนนเฉลี่ยในการอ่านมากกว่ากลุ่มที่ไม่คุ้นเคย แต่กลุ่มที่คุ้นเคยปานกลางได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่ากลุ่มที่คุ้นเคยน้อย ผู้วิจัยอภิปรายว่า

เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่คุ้นเคยปานกลางจำนวน 5 คน ทำแบบสอบถามไม่ทันเวลา ซึ่งคะแนนมีอิทธิพลต่อคะแนนเฉลี่ยภายในกลุ่ม อย่างไรก็ตามผู้วิจัยสรุปว่า โครงสร้างความรู้ด้านวัฒนธรรมที่ต่างกันมีผลกระทบต่อความเข้าใจในการอ่านอย่างมีนัยสำคัญ

ทิพมาศ ตันติวงศ์ (2532) ได้ทำการศึกษาอิทธิพลของความรู้เดิมทางวัฒนธรรมต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในประเทศไทย จากการอ่านข้อความ 2 ข้อความที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 12 โรงเรียนในประเทศไทย ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 2 กลุ่มๆละ 20 คน (ชาย 10 คน หญิง 10 คน) กลุ่มที่ 1 เป็นนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูง กลุ่มที่ 2 เป็นนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ ให้นักเรียนอ่านเรื่องเกี่ยวกับวัฒนธรรม 2 เรื่องที่เป็นวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน และให้นักเรียนเขียนระลึกในสิ่งที่อ่านซึ่งแบ่งเป็น การระลึกข้อความที่เป็นใจความสำคัญ การระลึกข้อความได้อย่างถูกต้อง และการระลึกข้อความผิดไปจากเนื้อเรื่องจริง นอกจากนั้นยังศึกษาเกี่ยวกับเวลาที่ใช้ในการอ่านและลำดับของเรื่องที่นักเรียนสามารถอ่านเข้าใจ

ผลการวิจัยพบว่า ความรู้เดิมทางวัฒนธรรม และระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษมีอิทธิพลต่อความเข้าใจในการอ่าน และนักเรียนสามารถอ่านเรื่องที่เป็นวัฒนธรรมของตนเองจบโดยใช้เวลาน้อยกว่าการอ่านเรื่องที่เป็นวัฒนธรรมต่างประเทศ นอกจากนั้นนักเรียนมีการรับรู้ว่าการอ่านเรื่องที่เป็นวัฒนธรรมของตนเองนั้นง่ายกว่าการอ่านเรื่องที่เป็นวัฒนธรรมต่างประเทศ ยิ่งกว่านั้นจากการระลึกข้อความของนักเรียนพบว่า นักเรียนระลึกข้อความที่เป็นใจความสำคัญ และข้อความที่ถูกต้องตามเรื่องจากการอ่านเรื่องที่เป็นวัฒนธรรมของตนเองได้มากกว่าการอ่านเรื่องที่เป็นวัฒนธรรมต่างประเทศ และการระลึกข้อความที่ผิดไปจากเนื้อเรื่องมีน้อยกว่าการอ่านเรื่องที่เป็นวัฒนธรรมต่างประเทศ และเมื่อพิจารณาระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแล้วพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงรับรู้ว่าย่ทั้งสองเรื่องที่ย่านง่ายต่อการเข้าใจมากกว่าการรับรู้ของนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ และคะแนนการระลึกได้ทั้ง 2 เรื่องของนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูง สูงกว่านักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ

แหววิภา ภักดีอาษา (2533) ได้ทำการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษและพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านแตกต่างกัน โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 31 คน เครื่องมือที่ใช้ คือแบบสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ และแบบสอบวัดพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่าน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า

1. นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงและปานกลาง มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่มีพื้นฐานความรู้ในเรื่องที่อ่านมากและน้อย มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
3. มีปฏิกริยาร่วมระหว่างพื้นฐานความรู้ในเรื่องที่อ่านกับความสามารถทางภาษาอังกฤษ ต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

รุ่งนภา นุตราวงษ์ (2533) ได้ทำการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีพื้นฐานความรู้ในเรื่องที่อ่าน และมีความสนใจในหัวเรื่องแตกต่างกัน โดยให้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 64 คน ทำแบบวัดความสนใจ และแบบสอบถามพื้นฐานความรู้เดิม หลังจากนั้นอ่านเรื่อง 4 เรื่อง ซึ่งแตกต่างกันไปตามระดับพื้นฐานความรู้และความสนใจในหัวเรื่องของแต่ละคน พร้อมทั้งทำแบบสอบถามความเข้าใจในการอ่าน ปรากฏผลดังนี้

1. ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนในเรื่องที่มีระดับพื้นฐานความรู้สูง แตกต่างจากความเข้าใจในการอ่านเรื่องที่มีระดับพื้นฐานความรู้ต่ำ
2. ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนในเรื่องที่มีระดับความสนใจในหัวเรื่องสูง แตกต่างจากความเข้าใจในการอ่านเรื่องที่มีระดับความสนใจในหัวเรื่องต่ำ
3. มีปฏิกริยาร่วมระหว่างพื้นฐานความรู้ในเรื่องที่อ่าน และความสนใจในหัวเรื่องต่อความเข้าใจในการอ่าน

ณัฐกานต์ อ่างทอง (2535) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เดิม และความเข้าใจในการอ่านของนักศึกษาวิทยาลัยครูในประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาที่เรียนวิชาเอกภาษาอังกฤษจำนวน 60 คน โดยกำหนดให้มีเรื่องที่มีหัวเรื่องคุ้นเคยและไม่คุ้นเคย แล้วจึงทดสอบความสามารถในการอ่านโดยใช้แบบทดสอบโคลซ และใช้แบบสอบถามเพื่อเลือกเรื่องมาสร้างเป็นแบบสอบถามความเข้าใจในการอ่าน ผลการวิจัยพบว่า ความคุ้นเคยในหัวเรื่องมีผลต่อความเข้าใจในการอ่านเป็นอย่างมาก ผู้อ่านมีความเข้าใจในเรื่องที่คุ้นเคยมากกว่าเรื่องที่ไม่คุ้นเคย แสดงว่าความรู้เดิมและความเข้าใจในการอ่านเรื่องที่มีหัวเรื่องคุ้นเคยและไม่คุ้นเคยมีความสัมพันธ์กัน

งานวิจัยเกี่ยวกับความสนใจในการอ่านระหว่างเพศกับความเข้าใจในการอ่าน

วินัย กล้าเสื่อ (2525) ได้ทำการสำรวจความสนใจในเรื่องที่อ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการอ่านเรื่อง

ภาษาอังกฤษ พบว่า ความสนใจในเรื่องที่อ่านของนักเรียนชายและหญิงแตกต่างกัน นักเรียนชายสนใจอ่านเรื่องแนววิทยาศาสตร์ ส่วนนักเรียนหญิงสนใจอ่านเรื่องแนวสังคมศาสตร์ ประวัติศาสตร์ บันเทิง ความรัก

งานวิจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

ธีรพงศ์ แก่นอินทร์ (2531) ได้วิจัยเรื่อง รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุตัวแปรบางตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 4 จำนวน 404 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามรู้พื้นฐานเดิม แบบสอบถามกิจกรรมภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน แบบสำรวจกิจนิสัยในการเรียน แบบวัดความสนใจในภาษาอังกฤษ แบบวัดแรงจูงใจเพื่อการบูรณาการ แบบวัดแรงจูงใจเพื่อการใช้ประโยชน์ แบบสอบถามการส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษในครอบครัว แบบสอบถามคุณภาพการสอน แบบสอบถามความถนัดในการเรียนภาษาต่างประเทศ และแบบสอบถามฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบความสัมพันธ์ตามสมมติฐานไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ตัวแปรที่มีผลกระทบทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ คือ ความรู้พื้นฐานเดิม ตัวแปรที่มีผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ คือ ความถนัดในการเรียนภาษาต่างประเทศ ความสนใจในภาษาอังกฤษ แรงจูงใจเพื่อการใช้ประโยชน์ และฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ตัวแปรที่มีผลกระทบทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ คือ กิจกรรมภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน กิจนิสัยในการเรียน แรงจูงใจเพื่อการบูรณาการ การส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษในครอบครัว และคุณภาพการสอน ตัวแปรที่มีผลกระทบรวมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงสุด คือ ความถนัดในการเรียนภาษาต่างประเทศ รองลงมาคือ ความรู้พื้นฐานเดิม โดยที่แรงจูงใจเพื่อการบูรณาการมีผลกระทบต่ำสุด

ศิริพร ฉันทานนท์ (2533) ได้วิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสอนของครู และเวลาที่ใช้ในการเรียนของนักเรียนกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร ตัวอย่างประชากรเป็นครูภาษาอังกฤษจำนวน 16 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 64 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนการสอน 2 ฉบับ คือ แบบสังเกตพฤติกรรมการสอนของครู และแบบสังเกตการใช้เวลาในการเรียนของนักเรียน และแบบสอบถามผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการสอนของครู และเวลาที่ใช้ในการเรียนของนักเรียนมีความสัมพันธ์

ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความสามารถทั้งระดับสูงและต่ำ ได้อย่างมีนัยสำคัญ

กันยรัตน์ เหลือล้น (2539) ได้วิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการสนทนาภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนจำอากาศ โรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ จำนวน 99 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบวัดความสามารถในการสนทนาภาษาอังกฤษ กับแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการสนทนาภาษาอังกฤษของนักเรียนจำอากาศอยู่ในระดับอ่อนมากในทุกสถานการณ์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนจำอากาศอยู่ในระดับปานกลาง และความสามารถในการสนทนาภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญ

งานวิจัยต่างประเทศ

งานวิจัยเกี่ยวกับพื้นฐานความรู้เดิมกับความเข้าใจในการอ่าน

Johnson (1982) ได้ทำการศึกษาผลของพื้นฐานความรู้เดิมต่อความเข้าใจในการอ่าน และระยะเวลาที่ต่างกันในการนำเสนอความหมายของคำศัพท์จะมีผลต่อความเข้าใจในการอ่านมากน้อยเพียงใด ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในระดับสูง (advanced) จำนวน 72 คน จาก 23 สัญชาติ ผู้วิจัยกำหนดให้ตัวอย่างประชากรอ่านข้อความเกี่ยวกับวัน Halloween บทความประกอบด้วยข้อมูลที่นักเรียนคุ้นเคยและไม่คุ้นเคย ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 อ่านบทความโดยไม่มีรายการคำศัพท์ให้ศึกษาก่อนการอ่าน

กลุ่มที่ 2 ศึกษาคำจำกัดความของคำศัพท์ก่อนการอ่าน แต่ไม่สามารถย้อนกลับมาดูในระหว่างอ่านเรื่อง

กลุ่มที่ 3 อ่านเรื่องโดยมีศัพท์อธิบายแทรกอยู่ในบทความ

กลุ่มที่ 4 ศึกษาคำจำกัดความของคำศัพท์ก่อนการอ่าน และมีคำจำกัดความ อธิบายแทรกอยู่ในบทความ

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติพบว่า พื้นความรู้ทางวัฒนธรรมที่นักเรียนมีมาก่อนช่วยให้ นักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านดีขึ้น แต่ระยะเวลาในการนำเสนอความหมายของคำศัพท์ ไม่มีผลต่อความแตกต่างของความเข้าใจในการอ่าน

Carrell (1983) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับอิทธิพลขององค์ประกอบ 3 ประการของ

พื้นความรู้เดิม ซึ่งได้แก่ บริบท(ชื่อเรื่อง และภาพ) ของเรื่องที่อ่าน ความชัดเจนของข้อความในเรื่อง และความคุ้นเคยของเนื้อหาที่อ่าน ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่าน กับผู้อ่านที่เป็นเจ้าของภาษา และผู้อ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีใน Southern Illinois University ที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ จำนวน 48 คน ผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองที่มีความสามารถในระดับสูง จำนวน 66 คน และผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองที่มีความสามารถในระดับปานกลาง จำนวน 42 คน หลังจากผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างอ่านเรื่องตามที่กำหนดแล้วจึงทำการวัดความเข้าใจในการอ่านโดยให้ผู้อ่านเขียนระลึกข้อความที่เป็นภาษาอังกฤษ ผลปรากฏว่า องค์ประกอบที่เกี่ยวกับบริบท ความชัดเจนของข้อความ และความคุ้นเคย มีอิทธิพลต่อความเข้าใจในการอ่านของผู้ที่เป็นเจ้าของภาษา แต่ตัวแปรทั้งสามไม่มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน แต่สำหรับผู้อ่านที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาแล้ว ความคุ้นเคยในเรื่องที่อ่านเฉพาะของกลุ่มที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองที่มีความสามารถในระดับสูงเท่านั้นที่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจในการอ่าน อย่างไรก็ตามสำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองที่มีความสามารถในระดับปานกลาง ถึงแม้ว่าองค์ประกอบทั้งสามไม่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจในการอ่าน แต่พบว่าผู้อ่านสามารถระลึกข้อความในเรื่องที่มีข้อความชัดเจนได้มากกว่าเรื่องที่มีข้อความไม่ชัดเจน

Machado (1986) ได้ศึกษาอิทธิพลของพื้นความรู้เดิมต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาต่างประเทศ ตัวอย่างประชากรเป็นนักศึกษาในประเทศบราซิลซึ่งเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในระดับสูง (advanced) และระดับปานกลาง (intermediate) จำนวน 40 คน ผู้วิจัยให้ตัวอย่างประชากรอ่านเนื้อเรื่อง 3 เรื่อง ซึ่งมีลักษณะดังนี้ เรื่องที่หนึ่งเป็นเรื่องที่นักศึกษามีความคุ้นเคยทั้งหัวเรื่อง (topic) และเนื้อหา (content) เรื่องที่สองเป็นเรื่องที่นักศึกษาค้นเคยในหัวเรื่องแต่ไม่คุ้นเคยในเนื้อหา เรื่องที่สามเป็นเรื่องที่นักศึกษาค้นเคยทั้งหัวเรื่องและเนื้อหา หลังจากอ่านเรื่องแล้วให้นักศึกษาทำแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน ผลการวิจัยปรากฏว่า เรื่องที่นักศึกษาค้นเคยทั้งหัวเรื่อง และเนื้อหา แสดงให้เห็นว่า ความคุ้นเคยหรือความรู้ที่มีเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านช่วยให้ผู้อ่านทำความเข้าใจเนื้อเรื่องได้ง่ายยิ่งขึ้น แม้ว่าจะมีปัญหาด้านภาษาเพราะเป็นภาษาต่างประเทศก็ตาม ผู้วิจัยไม่พบความแตกต่างของความเข้าใจในการอ่านเนื้อเรื่องที่มีพื้นความรู้หรือมีความคุ้นเคยระหว่างนักศึกษาระดับสูงและระดับปานกลาง แต่พบความแตกต่างของความเข้าใจในการอ่านเรื่องที่ไม่มีพื้นความรู้หรือไม่คุ้นเคยระหว่างนักศึกษาทั้งสองระดับ

Aron (1986) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาอิทธิพลของพื้นความรู้เดิมต่อความจำในการอ่านบทความของนักเรียน ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษที่เกิดในประเทศสหรัฐอเมริกา 31 คน และเป็นนักเรียนที่ไม่ได้เป็นชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ ไม่ได้เกิดในสหรัฐอเมริกา 31 คน รวมจำนวนตัวอย่างประชากร 62 คน ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านบทความ 2 เรื่อง บทความแรกเป็นเรื่องที่มีเนื้อหาเป็นกลางเกี่ยวกับประวัติมนุษยชาติ บทความที่สองเป็นเรื่องสงครามกลางเมืองซึ่งเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของอเมริกา หลังจากนักเรียนอ่านเนื้อเรื่องจบแล้ว ผู้วิจัยทำการทดสอบโดยให้นักเรียนเล่าเรื่องที่จำได้จากการอ่าน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่ม สามารถนำพื้นความรู้และประสบการณ์เดิมมาช่วยในการระลึกจดจำเรื่องที่เป็นกลางได้ไม่แตกต่างกัน แต่การนำพื้นความรู้เดิมมาใช้ในเรื่องที่เกี่ยวกับวัฒนธรรม นักเรียนที่เป็นชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษทำได้ดีกว่านักเรียนที่เป็นชนชาติที่ไม่ได้พูดภาษาอังกฤษ

Carrell (1987) ได้ทำการศึกษาพบว่า พื้นความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหา มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านมากกว่าพื้นความรู้เดิมเกี่ยวกับรูปแบบหรือตัวภาษา กล่าวคือ เนื้อหาที่มีความสำคัญมากกว่าลักษณะลีลาการเขียน เนื้อหาที่ไม่คุ้นเคยมีปัญหาต่อการอ่านมากกว่าลักษณะลีลาการเขียนที่ไม่คุ้นเคย อย่างไรก็ตามลักษณะลีลาการเขียนและเนื้อหาต่างก็มีบทบาทสำคัญแตกต่างกันในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

Mokhtari (1987) ได้ศึกษาผลของพื้นความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหา และพื้นความรู้เดิมเกี่ยวกับรูปแบบ ที่มีต่อกระบวนการอ่านเรื่องซับซ้อน 4 ลักษณะ คือ เนื้อหาคุ้นเคยและโครงสร้างเรื่องเป็นระบบ เนื้อหาคุ้นเคยแต่โครงสร้างเรื่องไม่เป็นระบบ เนื้อหาไม่คุ้นเคยแต่โครงสร้างเรื่องเป็นระบบ และเนื้อหาไม่คุ้นเคยและโครงสร้างเรื่องไม่เป็นระบบ โดยให้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 110 คน อ่านรายงานการวิจัยสั้นๆ 1 เรื่อง ผลการวิจัยพบว่า

1. พื้นความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหาไม่มีผลต่อกระบวนการอ่านเรื่องซับซ้อน
2. พื้นความรู้เดิมเกี่ยวกับรูปแบบมีอิทธิพลต่อกระบวนการอ่านเรื่องซับซ้อน
3. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างพื้นความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหา และพื้นความรู้เดิมเกี่ยวกับรูปแบบ มีอิทธิพลต่อเวลาที่ใช้ในการอ่าน แต่ไม่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจในการอ่าน
4. เวลาที่ใช้ในการอ่านและความเข้าใจในการอ่านไม่มีความสัมพันธ์กัน

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า การที่ผู้อ่านมีความรู้ทางด้านเนื้อหามากไม่ได้ทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องซับซ้อนได้ทั้งหมด แต่ต้องอาศัยเวลาและความพยายามในการนำพื้นความรู้เดิมเกี่ยวกับรูปแบบทางโครงสร้างเรื่องมาใช้ในการอ่านด้วย

Robins (1987) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลของพื้นความรู้เดิม และรูปแบบการจัดบทเรียนต่อคะแนนความเข้าใจในการอ่าน การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาว่า การใช้บทอ่านที่จัดรูปแบบไว้แตกต่างกัน มีผลกระทบต่อความสามารถในการอ่านของนักเรียนหรือไม่ รวมทั้งศึกษาถึงพื้นความรู้เดิมและความสามารถในการนำพื้นความรู้เดิมมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการอ่านด้วย กลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนเกรด 8 จำนวน 22 คน ผลการวิจัย พบว่า บทอ่านที่จัดทำในรูปแบบของปัญหาและการแก้ปัญหา จะช่วยให้การนำพื้นความรู้เดิมถูกนำมาใช้ได้ดีกว่าบทอ่านในรูปแบบธรรมดา นอกจากนี้ยังพบว่า พื้นความรู้เดิมที่มีอยู่จะช่วยให้ผู้อ่านมีความเข้าใจในการอ่านมากขึ้น

Fritz (1988) ศึกษาผลของวัฒนธรรมซึ่งเป็นความรู้เดิมของผู้อ่านที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชาวอเมริกันในสหรัฐอเมริกา ชาวอเมริกันในประเทศอินเดีย และชาวอินเดียที่อยู่ในอินเดีย เรื่องที่ให้อ่านเป็นเรื่องการฉลองวันเกิดของชาวอเมริกันและชาวอินเดีย 2 เรื่อง อีก 2 เรื่องเป็นเรื่องการแต่งงานของชาวอเมริกันและชาวอินเดีย แต่ละคนอ่านเรื่องเกี่ยวกับการฉลองวันเกิดและการแต่งงาน ซึ่งเรื่องหนึ่งเป็นของชาวอินเดีย อีกเรื่องหนึ่งเป็นของชาวอเมริกัน หลังจากอ่านเรื่องแล้วให้นักเรียนตอบคำถามในระดับตีความหมาย ผลการวิจัยพบว่า ความรู้ทางวัฒนธรรมของตนเองมีผลต่อความเข้าใจเรื่องที่อ่าน ผู้อ่านที่อ่านเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของตนเองจะตีความเข้าใจในการอ่านมากกว่าการอ่านเรื่องที่ไม่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของตน ดังนั้นในการสอนครูควรให้ความรู้ทางด้านวัฒนธรรมที่มีอยู่ในเรื่องที่อ่าน เพื่อนักเรียนจะได้นำไปใช้ในการทำความเข้าใจเรื่องนั้นๆ

Kitao (1988) ได้ทำการวิจัยเรื่องพื้นความรู้กับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาชาวเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองจำนวน 96 คน และไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ผลการวิจัยพบว่า ผู้อ่านภาษาอังกฤษจำเป็นต้องใช้พื้นความรู้เดิมเข้าช่วยในการอ่าน และยังพบว่า มีสหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางภาษากับความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งผลการวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่า ทั้งความสามารถทางภาษาและพื้นความรู้เดิมมีบทบาทสำคัญต่อการศึกษาที่ผู้อ่านภาษาที่สองจะประสบความสำเร็จในการอ่าน

Tudor และ Tuffs (1991) ได้ทำการศึกษาการกระตุ้นการใช้โครงสร้างความรู้เดิมเชิงรูปแบบ และโครงสร้างความรู้เดิมเชิงเนื้อหา มาช่วยให้เกิดความเข้าใจในการอ่านภาษาที่ 2 โดยทำการศึกษากับนักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 และมีความสามารถทางภาษาในระดับสูง ผลการศึกษา พบว่า การกระตุ้นให้มีการใช้โครงสร้าง

ความรู้เดิมทั้ง 2 แบบก่อนการอ่าน (prior activation) สามารถเพิ่มความเข้าใจในการอ่าน และเกิดความคงทนในการจำสิ่งที่อ่านได้เป็นอย่างดี

Levine และ Reves (1994) ได้ทำการศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างความรู้ (schemata) 3 แบบคือ ทักษะทางภาษา (language skills) ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหา (content knowledge) และโครงสร้างสุนทรียศาสตร์ทางภาษา (rhetorical structure) ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่าน โดยทำการศึกษากับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ จำนวน 95 คน ผลการศึกษา พบว่า โครงสร้างความรู้ทั้ง 3 แบบร่วมกันส่งผลให้เกิดความเข้าใจในการอ่านในระดับที่ต่างกัน แต่ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหา (content knowledge) เป็นตัวทำนายความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศได้ดีที่สุด

Willson และ William (1997) ได้ทำการวิจัยรูปแบบของความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งพัฒนามาจากแง่มุมทางความรู้ความคิด (cognitive perspective) โดยทำการศึกษาตัวแปร 3 ตัว ที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่าน คือ พื้นความรู้เดิม ความรู้ด้านหน่วยเสียง ความรู้ด้านกลวิธี ผลการวิจัย ปรากฏว่า ความรู้ด้านหน่วยเสียงส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านสำหรับเด็กเกรด 2 และเกรด 3 พื้นความรู้เดิมมีอิทธิพลอย่างมากต่อความเข้าใจในการอ่านสำหรับเด็กเกรด 3 และเกรด 4 ส่วนเด็กที่เรียนอยู่ในระดับสูงขึ้น ความรู้ด้านกลวิธีจะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านมากที่สุด และการใช้พื้นความรู้เดิมช่วยในการอ่านจะลดน้อยลง

Chung และ Berry (2000) ได้ทำการศึกษาอิทธิพลของพื้นความรู้เกี่ยวกับเนื้อหา และความสามารถในการอ่านภาษาที่ 2 ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านเรื่องเชิงวิทยาศาสตร์ โดยทำการศึกษากับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 โดยให้อ่านบทอ่าน 2 ชุด ชุดที่ 1 มาจากข้อสอบ IELTS ซึ่งเกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อีกชุดหนึ่งเป็นบทความเชิงวิทยาศาสตร์ที่มีชื่อเสียง ผลการศึกษา พบว่า ทั้งความสามารถในการอ่านภาษาที่ 2 และพื้นความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหาที่อ่าน ล้วนเป็นตัวทำนายความเข้าใจในการอ่านได้เป็นอย่างดี

May (2000) ได้ทำการศึกษาบทบาทของพื้นความรู้เฉพาะเรื่องในการอ่าน (domain-specific knowledge) ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านของผู้อ่านที่เป็นผู้ใหญ่ โดยให้กลุ่มตัวอย่างบอกชื่อคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับดาราศาสตร์ และคอมพิวเตอร์ แล้วจึงให้กลุ่มตัวอย่างอ่านเรื่องทั้งสอง หลังจากนั้นจึงทำแบบสอบถามวัดความเข้าใจในการอ่าน ผลการศึกษา พบว่า พื้นความรู้เดิมหรือความรู้เฉพาะเรื่องของผู้อ่านในเรื่องเกี่ยวกับดาราศาสตร์ และคอมพิวเตอร์ เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญในเรื่องของความเข้าใจในการอ่านและอัตราเร็วในการอ่าน กล่าวคือในการอ่านเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

ผู้อ่านที่มีพื้นความรู้เฉพาะเรื่องสูงจะอ่านเรื่องนั้นๆได้อย่างรวดเร็ว และมีความเข้าใจในการอ่านมากกว่าผู้อ่านที่มีพื้นความรู้เฉพาะเรื่องต่ำ

Hooshang (2001) ได้ทำการศึกษาอิทธิพลของลักษณะผู้อ่าน (อายุ, เพศ, สาขาที่ศึกษา) บทอ่าน (ความคุ้นเคยในเนื้อหาของบทอ่าน) และตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการอ่าน (จำนวนครั้งที่อ่าน) ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและการเลือกใช้กลวิธีในการอ่าน โดยทำการศึกษากับนักศึกษาชาวอิหร่านที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศจำนวน 397 คน โดยให้กลุ่มตัวอย่างอ่านเรื่อง 1 เรื่อง ที่มีลักษณะของเรื่องแตกต่างกันและอ่านด้วยจำนวนครั้งที่แตกต่างกัน แล้วจึงทำแบบสอบถามความเข้าใจในการอ่านที่เป็นแบบเลือกตอบและเขียนสรุปเรื่องที่อ่าน หลังจากนั้นผู้วิจัยจึงนำผลที่ได้จากแบบสอบถามให้เขียนสรุปเรื่องมาวิเคราะห์ถึงกลวิธีที่ใช้ในการอ่าน ผลการศึกษา พบว่า ตัวแปรที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่าน และการเลือกใช้กลวิธีในการอ่านมากที่สุดคือ ความคุ้นเคยในเนื้อหาที่อ่านหรือการมีพื้นความรู้เดิมในเรื่องที่อ่าน และจำนวนครั้งของการอ่าน

Tung-hsien (2001) ได้ทำการศึกษาผลของพื้นความรู้เดิมทางด้านวัฒนธรรม และการให้ความสำคัญกับเป้าหมายในการอ่านที่มีต่อกลวิธีที่ใช้ในการอ่านและความเข้าใจในการอ่าน โดยทำการศึกษากับนักศึกษาปี 1 ชาวไต้หวันที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ จำนวน 38 คน โดยให้กลุ่มตัวอย่างอ่านเรื่องสองเรื่อง เรื่องที่หนึ่งเป็นเรื่อง Chinese New Year ซึ่งเป็นเรื่องที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมที่กลุ่มตัวอย่างคุ้นเคย และเรื่องที่สองเป็นเรื่อง St. Patrick ' s Day ซึ่งเป็นเรื่องที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมที่กลุ่มตัวอย่างไม่คุ้นเคย หลังจากนั้นผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างคิดออกมาเป็นคำพูด (think-out loud) เพื่อที่จะศึกษาการใช้กลวิธีที่ใช้ในการอ่านแล้วจึงทำแบบสอบถามความเข้าใจในการอ่าน ผลการศึกษา พบว่า พื้นความรู้เดิมทางด้านวัฒนธรรม และการให้ความสำคัญกับเป้าหมายในการอ่าน ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านและประสิทธิภาพของการใช้กลวิธีในการอ่าน กล่าวคือในการอ่านเรื่องที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมที่คุ้นเคยจะเกิดความเข้าใจในการอ่านมากกว่าเรื่องที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมที่ไม่คุ้นเคย

งานวิจัยเกี่ยวกับความสนใจในการอ่านระหว่างเพศกับความเข้าใจในการอ่าน

Thorndike (1981) ได้ทำการสำรวจความสนใจในการอ่านหนังสือของนักเรียนเกรด 4 ถึง 12 จำนวน 2,891 คน โดยให้นักเรียนอ่านเรื่องย่อแล้วระบุระดับความสนใจ พบว่า ปัจจัยเกี่ยวกับเพศมีความสำคัญเด่นชัดกว่าปัจจัยด้านอื่นๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอ่านของนักเรียนกล่าวคือเรื่องที่นักเรียนชายสนใจเลือกอ่าน ได้แก่ เรื่องประเภท วิทยาศาสตร์ กีฬา การผจญภัยกลางแจ้ง

งานช่างต่างๆ เรื่องลึกลับ ความสำเร็จ การท่องเที่ยว วิทยาการเทคโนโลยี ชีวิตประวัติของผู้ชาย สงคราม ความรักชาติ ประวัติศาสตร์ ส่วนเรื่องที่นักเรียนหญิงสนใจเลือกอ่าน ได้แก่ เรื่องเกี่ยวกับ สัตว์ ชีวิตประวัติของผู้หญิง นวนิยาย ความสวยความงามของสตรี สุขภาพ บันเทิงคดี ความรัก ชีวิตและครอบครัว การประติดประดอย การพรรณนาธรรมชาติ บทกวีโคลงกลอน คำคม ปรัชญา เรื่องเร้าอารมณ์ วรรณคดีและศิลปะ

Gardiner (1982) ได้สนใจศึกษาผู้เขียนและผู้อ่านที่เป็นเพศหญิง พบว่า ผู้อ่านที่เป็นเพศหญิงมีแนวโน้มที่จะสนใจบทความที่ต่างจากผู้อ่านที่เป็นเพศชาย ผู้เขียนที่เป็นเพศหญิงใช้บทความที่ตัวเองเขียน แสดงออกถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับความเป็นตัวตนที่แท้จริง แสดงออกถึงรูปแบบทางอารมณ์ บุคลิกลักษณะของตน ซึ่งผู้อ่านที่เป็นเพศหญิงจะสามารถเข้าถึงสิ่งเหล่านี้ได้ดีกว่าผู้อ่านที่เป็นเพศชาย

Boyle (1987) และ Markham (1988) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความแตกต่างทางเพศที่ส่งผลต่อการระลึกคำศัพท์ (word recognition) ในทักษะการฟังภาษาที่สอง พบว่า ผู้ชายทำได้ดีกว่าผู้หญิง ในทางตรงกันข้าม Bacon (1992) พบว่า ความแตกต่างระหว่างเพศไม่ส่งผลต่อความสามารถในการฟัง

Cherland (1994) ได้ทำการศึกษาถึงความแตกต่างในการอ่านระหว่างผู้ชายและผู้หญิง พบว่า ผู้อ่านในระดับต้นและระดับกลางที่เป็นเพศหญิงมีความกระตือรือร้นในการอ่าน มีความสามารถในการจับใจความ ความสามารถทางคำศัพท์ และมีความสามารถในการตอบข้อมูลจากสิ่งที่อ่านได้ดีกว่าผู้ชาย

Cummings (1994) ได้ทำการศึกษาถึงความแตกต่างในด้านการอ่านและด้านคณิตศาสตร์ของนักเรียนเกรด 11 เพศชายและเพศหญิง ซึ่งทำการศึกษาโดยแผนการศึกษาของ Oxford Hills ในรัฐเมน (Maine) ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนชายเกรด 11 ได้คะแนนวิชาคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนหญิงเกรด 11 ส่วนนักเรียนหญิงเกรด 11 ได้คะแนนในการอ่านและการเขียนสูงกว่านักเรียนชายเกรด 11 นอกจากนี้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างได้ให้เหตุผลถึงความแตกต่างในด้านการอ่านและด้านคณิตศาสตร์ของ เพศชายและเพศหญิง โดย นักเรียนหญิงจำนวน 29% และนักเรียนชายจำนวน 37% ให้ความเห็นว่าความสามารถในด้านการอ่านและด้านคณิตศาสตร์มีอิทธิพลมาจากตัวแปรเพศ นักเรียนจำนวน 14% ให้ความเห็นว่า ความแตกต่างเกี่ยวข้องกับความคาดหวังในการประกอบอาชีพ นักเรียนจำนวน 17% ให้ความเห็นว่า ปัจจัยภายนอกซึ่งเกี่ยวข้องกับสังคมเป็นตัวส่งผลให้เกิดความแตกต่าง นักเรียนจำนวน 14% ให้ความเห็นว่า ประเด็นในเรื่องบทบาททางเพศส่งผลมาจากการเรียนการสอนในโรงเรียน และ

นักเรียนจำนวน 11% ให้ความเห็นว่า ความสำเร็จด้านคณิตศาสตร์เนื่องมาจากความต้องการ
ภายในตัวของผู้ชาย

Foley และ Boulware (1996) ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์ความเสมอภาคของบทบาททาง
เพศในหนังสือเรียนวิชาการอ่าน สำหรับนักเรียนเกรด 7 จำนวน 3 เล่ม พบว่า ในหนังสือแบบเรียน
ทั้ง 3 เล่ม มีตัวละครทั้งหมด 415 ตัวละคร โดยมีตัวละครที่มีบทบาทเป็นผู้ชาย 70% ซึ่งมีทั้ง
บทบาทเป็นตัวเอก ตัวรอง และตัวประกอบ แต่ตัวละครที่เป็นผู้ชายจะแสดงบทบาทเป็นตัวเอกหรือ
บทบาทหลักมากที่สุด ส่วนตัวละครที่เป็นผู้หญิงชายแสดงบทบาทเป็นตัวเอกหรือบทบาทหลัก
เพียง 19% ตัวละครที่เป็นผู้หญิงส่วนใหญ่มีบทบาทเป็นตัวรองหรือตัวประกอบ ตัวละครผู้ชายถูก
ปรากฏในบทอ่านมากเป็นสองเท่าของตัวละครผู้หญิงถึงแม้ว่าจะเป็นบทบาทที่ไม่มีความสำคัญก็
ตาม ข้อค้นพบที่น่าสนใจอีกประการหนึ่งคือ ตัวละครผู้ชายถูกกำหนดบทบาทในเรื่องเกี่ยวกับ
สถานการณ์ที่สอดคล้องกับชีวิตจริง ชีวิตประจำวัน เรื่องราวที่เป็นตำนาน เรื่องลึกลับ มากกว่า
ตัวละครผู้หญิง ส่วนตัวละครผู้หญิงจะถูกแสดงออกในบทบาทของเรื่องเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ เรื่อง
เพื่อฝันจินตนาการ ซึ่งถูกพบในสัดส่วนน้อยกว่าตัวละครผู้ชาย จากผลการวิเคราะห์สรุปได้ว่า
ลักษณะของบทอ่านในหนังสือแบบเรียนไม่ได้แสดงออกถึงความเสมอภาคทางเพศระหว่างเพศ
ชายและเพศหญิงในสังคม บทบาทของตัวละครในบทอ่านผู้ชายมีบทบาทที่เหนือกว่าผู้หญิง

Bugel และ Buunk (1996) ได้ทำการศึกษาความแตกต่างของความเข้าใจในการอ่าน
เนื้อเรื่องภาษาต่างประเทศระหว่างผู้ชายและผู้หญิง โดยมุ่งศึกษาตัวแปรความสนใจหัวเรื่องที่อ่าน
และพื้นความรู้เดิม โดยทำการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างประชากรซึ่งกำลังเรียนปีสุดท้ายระดับ
มัธยมศึกษาจำนวน 2,980 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามความเข้าใจในการอ่าน โดยแบ่งเป็นเนื้อเรื่องที่
เหมาะกับเพศชาย (male texts) จำนวน 5 เรื่องคือ 1) Laser thermometer gets temperature
spot on 2) Volcano prediction was bang on 3) Helmeted Angels 4) VW puts safety first in
new generation of Golfs 5) £ 8,000 a week! – for sitting on a bench เนื้อเรื่องที่เหมาะกับ
เพศหญิง (female texts) จำนวน 6 เรื่องคือ 1) Thighs 2) Tears 3) Midwives 4) A sad, sad
story 5) Diana 's dilemma as marriage difficulties confirmed 6) Keeping up with the
Browns และเนื้อเรื่องที่เป็นกลาง (neutral texts) จำนวน 1 เรื่องคือ Living with foreign bodies
แบบสอบถามพื้นความรู้เดิม แบบสอบถามความสนใจในหัวเรื่องที่อ่าน และแบบสอบถามข้อมูล
ส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง เช่น อายุ วิชาที่เลือกเรียนในระดับมัธยม

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ชายได้คะแนนความเข้าใจในการอ่านเนื้อเรื่องที่เหมาะกับเพศชาย มากกว่าผู้หญิงในทุกเนื้อเรื่อง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนผู้หญิงได้คะแนนความเข้าใจในการอ่านเนื้อเรื่องที่เหมาะกับเพศหญิงมากกว่าผู้ชาย 5 เนื้อเรื่อง จากทั้งหมด 6 เนื้อเรื่อง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนเนื้อเรื่องของเพศหญิงเรื่อง Tears พบว่า ผู้ชายและผู้หญิงได้คะแนนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนเนื้อเรื่องที่เป็นกลาง พบว่า ผู้ชายได้คะแนนความเข้าใจในการอ่านมากกว่าผู้หญิง

จากผลการวิเคราะห์แบบสอบถามพื้นความรู้เดิม และความสนใจในการอ่าน พบว่า มีความแตกต่างอย่างนัยสำคัญระหว่างผู้ชายและผู้หญิงในเรื่องพื้นความรู้เดิม และความสนใจในการอ่าน คือผู้หญิงมีความสนใจเนื้อเรื่องที่เกี่ยวกับผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย จากการวิจัยครั้งนี้เนื้อเรื่องที่ผู้หญิงสนใจมากที่สุดคือ " Thighs" และผู้ชาย มีความสนใจเนื้อเรื่องที่เกี่ยวกับผู้ชายมากกว่าผู้หญิง จากการวิจัยครั้งนี้เนื้อเรื่องที่ผู้ชาย สนใจมากที่สุดคือ " Motorcycle helmets " ส่วนเรื่องพื้นความรู้เดิม พบว่า ผู้หญิงมีพื้นความรู้เดิมในเนื้อเรื่องที่เกี่ยวกับผู้หญิงมากที่สุดคือ เรื่อง " Thighs" ส่วนผู้ชายมีพื้นความรู้เดิมในเนื้อเรื่องที่เกี่ยวกับผู้ชายมากที่สุดคือ เรื่อง " Football player " และพบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติของพื้นความรู้เดิมของผู้ชายและผู้หญิงในเนื้อเรื่องที่เป็นกลาง (neutral texts) ในประเด็นนี้สืบเนื่องมาจากนิสัยในการอ่านของผู้ชายและผู้หญิงแตกต่างกัน ผู้หญิงชอบอ่านนิตยสารเกี่ยวกับผู้หญิง แฟชั่น เรื่องความรัก ส่วนผู้ชายชอบอ่านนิตยสารเกี่ยวกับกีฬา คอมพิวเตอร์ รถยนต์

จากผลการวิจัยครั้งนี้สรุปได้ว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาต่างประเทศที่แตกต่างกันระหว่างผู้ชายและผู้หญิง มีอิทธิพลมาจากการเลือกหัวข้อเรื่องของบทอ่าน พื้นความรู้เดิม และความสนใจในการอ่านที่แตกต่างกันระหว่างผู้ชายและผู้หญิง เพราะนิสัยในการอ่านของผู้ชายและผู้หญิงแตกต่างกัน ผู้ชายชอบอ่านเนื้อเรื่องที่เป็นแนวสื่อสารข้อมูลต่างๆ การเมือง เศรษฐกิจ ในขณะที่ผู้หญิงชอบอ่านเนื้อเรื่องเกี่ยวกับการแพทย์ สุขอนามัย เรื่องเล่า บทความจากหนังสือผู้หญิง นอกจากนี้จากผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีนิสัยในการอ่านที่จำกัดคืออ่านเฉพาะเรื่องที่ตนเองสนใจเท่านั้น จะพัฒนาทักษะด้านการอ่านได้น้อยกว่า และมีพื้นความรู้เกี่ยวกับหัวเรื่องต่างๆที่ไม่หลากหลาย

Scarcella และ Zimmerman (1998) ได้ทำการศึกษาความสามารถทางด้านคำศัพท์ของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในมหาวิทยาลัย โดยใช้แบบสอบคำศัพท์วิชาการ (Test of Academic Lexicon) ซึ่งทดสอบการจำคำศัพท์ ความเข้าใจ และการนำคำศัพท์ไปใช้ ผลปรากฏว่า นักศึกษาชายมีความสามารถในด้านนี้มากกว่านักศึกษาหญิง ตรงกันข้ามกับ

ผลการวิจัยของ Nyikos (1990) พบว่านักเรียนหญิงมีความสามารถในการจำคำศัพท์ภาษาเยอรมันได้ดีกว่านักเรียนชาย ส่วน Jenkins และ Cheshire (1990) ได้ทำการศึกษาผลการทดสอบ GCSE ในประเทศอังกฤษ พบว่า นักเรียนหญิงจะได้คะแนนในส่วนที่เป็นการพูดปากเปล่าสูงกว่านักเรียนชาย

Gambell และ Hunter (1999) ได้ทำการวิจัยถึงความแตกต่างของความสามารถในการอ่านและการเขียนของผู้ชายและผู้หญิง พบว่า ผู้หญิงมีความสามารถในการอ่านและการเขียนสูงกว่าผู้ชายในทุกๆด้าน ตั้งแต่ระดับประถม มัธยม คือในการตอบคำถามเกี่ยวกับการอ่าน ซึ่งต้องการวัดความสามารถของนักเรียนในการตีความ ผู้ชายทำคะแนนได้น้อยกว่าผู้หญิง และในเรื่องทัศนคติในการอ่าน ผู้หญิงมีทัศนคติในทางบวกต่อการอ่าน รู้สึกว่าตัวเองเป็นผู้อ่านที่ดี สนุกกับการอ่านมากกว่าผู้ชาย ผู้ชายจะใช้เวลาส่วนใหญ่กับการเล่นกีฬา ในขณะที่ผู้หญิงจะใช้เวลากับการอ่าน ใช้ห้องสมุดเป็นแหล่งค้นคว้าอ่านสิ่งต่างๆเพื่อความสนุกสนาน ความเพลิดเพลิน แต่ผู้ชายจะมีจุดมุ่งหมายในการอ่านในเชิงค้นคว้าหาข้อมูล ที่ตนเองต้องการเท่านั้น นอกจากนี้จำนวนเวลาในการใช้ห้องสมุดเพื่อการอ่าน มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักเรียนอีกด้วย

Gambell และ Hunter (2000) ได้ทำการศึกษาถึงความแตกต่างทางเพศในด้านการอ่านของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชาวแคนาดาที่มีอายุ 13 ปี และ 16 ปี จำนวน 89 คน ผลการศึกษาพบว่า มีความแตกต่างทางเพศในการอ่าน คือผู้หญิงจะทำคะแนนจากแบบสอบถามวัดการอ่านได้สูงกว่าผู้ชาย นอกจากนี้ยังพบความแตกต่างทางเพศในการอ่านของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 39 คนจากทั้งหมด 89 คน ที่มีสาเหตุมาจากความชอบในการอ่าน นิยายในการอ่าน และรสนิยมในการอ่าน ซึ่งมีความแตกต่างกันทั้งในระดับอายุเดียวกันและต่างระดับกัน ผู้วิจัยได้กล่าวถึงรูปแบบของความแตกต่างทางเพศ (model of gender difference) ที่เกี่ยวกับการอ่านว่ามาจากสาเหตุ 5 ประการดังนี้ สภาพอาชีพการงานของครอบครัว บุคลิกลักษณะนิสัย ปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน ความลำเอียงในการวัดและประเมินผล และตัวบ่งชี้รูปแบบของแต่ละคน

Brantmeier (2000) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในการอ่านเนื้อเรื่องที่เหมาะกับเพศ และเพศของผู้อ่าน โดยทำการศึกษากับนักศึกษาที่เรียนภาษาสเปนเป็นภาษาที่ 2 จำนวน 78 คน พบว่าความเข้าใจในการอ่านเนื้อเรื่องที่เหมาะกับเพศ มีความสัมพันธ์กับเพศของผู้อ่าน คือ นักศึกษาชายจะมีความเข้าใจในการอ่านเนื้อเรื่องที่เหมาะกับเพศชาย (male-oriented content) มากกว่านักศึกษาหญิง และนักศึกษาหญิงจะมีความเข้าใจในการอ่านเนื้อเรื่องที่เหมาะกับ

เพศหญิง (female-oriented content) มากกว่านักศึกษาชาย สืบเนื่องมาจากผู้อ่านที่มีเพศต่างกัน จะมีพื้นความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมในเรื่องที่อ่านต่างกัน เพราะความสนใจในเรื่องที่อ่านของเพศชายและเพศหญิงต่างกัน ผู้อ่านแต่ละคนจะมีความสนใจและมีพื้นความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง ที่อ่านที่เหมาะสมกับเพศของตน (gender oriented content) มากกว่าเพศตรงข้าม

งานวิจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

Bascur (1995) ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการเรียนภาษา เพศ รูปแบบ การเรียนภาษา การเลือกอาชีพ และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาสเปน กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็น นักศึกษาชาวอเมริกันที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 53 คน ที่ได้รับการสอนภาษาสเปนใน ลักษณะเดียวกันตลอดระยะเวลา 5 เดือน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสำรวจกลวิธีการเรียน ภาษา แบบสำรวจรูปแบบการเรียนภาษา และแบบสอบถามผลสัมฤทธิ์ทักษะการพูด ผลการวิจัยพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการเรียนภาษา เพศ รูปแบบการเรียนภาษา การเลือกอาชีพ และ ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาโดยส่วนใหญ่มีรูปแบบการเรียนแบบรวม (Global)

Verkler (1995) ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาสเปนระหว่าง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ศึกษาคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 107 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 57 คน ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาสเปน 1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ความสามารถทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะก่อนการเรียน (Pretest) และหลังจากจบภาคการศึกษา นักเรียนทำแบบสอบถามวัดความสามารถทางภาษา (Posttest) และแบบวัดทัศนคติในการเรียนภาษา ต่างประเทศ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนทั้ง 4 ทักษะสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นยังมีทัศนคติในการเรียนภาษาที่ดีกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ

Garcia (1997) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจ ทัศนคติ ความถนัด ลักษณะของ ชนชาติ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาต่างประเทศ กลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นนักศึกษา ชาวอเมริกันเชื้อสายยุโรป จำนวน 87 คน และชาวอเมริกันเชื้อสายลาตินอเมริกา จำนวน 48 คน ที่ ลงเรียนวิชาภาษาสเปนในภาคเรียนที่ 2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบวัดแรงจูงใจ

แบบทดสอบความถนัดทางภาษา และแบบสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาสเปน ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจ ความถนัดในการเรียนและทัศนคติมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาสเปนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และจากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ตัวแปรด้านแรงจูงใจ ความถนัดและลักษณะชนชาติสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาสเปนได้มากกว่า 50% นอกจากนี้จากการสร้างสมการการทำนายยังพบว่า ความถนัดในการเรียนภาษา เป็นตัวแปรที่สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้เป็นอย่างดี ในขณะที่ตัวแปรด้านลักษณะของชนชาติสามารถทำนายได้เพียงเล็กน้อย

Moser และ Morrison (1998) ได้ทำการศึกษาการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ในด้านการอ่าน ความสนใจ และแรงจูงใจในการอ่านของนักเรียนโดยใช้กลวิธี 4 ประการคือ ให้ความสำคัญในการอ่านอย่างเจียมๆ เสนอสื่อในการอ่านที่หลากหลายให้ผู้อ่านได้มีสิทธิในการเลือกอ่าน ให้ผู้อ่านได้มีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่ได้จากการอ่านด้วยตนเอง และเสนอแนะรูปแบบในการอ่านที่เหมาะสมของผู้ใหญ่ให้กับผู้อ่าน จุดมุ่งหมายในการวิจัยครั้งนี้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่าน และแรงจูงใจในการอ่านของนักเรียน ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเป็นระยะเวลา 1 ปี โดยทำการทดสอบก่อนการวิจัย แล้วจึงใช้กลวิธีทั้ง 4 ประการประกอบกิจกรรมการอ่าน หลังจากนั้นจึงทำการทดสอบหลังการวิจัย ผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนทั้งที่มีความสามารถในการอ่านสูงและต่ำเพิ่มขึ้นอย่างมาก นักเรียนที่มีระดับความสนใจและแรงจูงใจในการอ่านต่ำที่สุดในช่วงเริ่มต้นการวิจัย กลับได้คะแนนในการอ่านอยู่ในระดับเดียวกับผู้ที่มีความสนใจและแรงจูงใจในการอ่านระดับสูง นอกจากนี้นักเรียนยังมีการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงได้อย่างมีความถูกต้องแม่นยำและคล่องแคล่ว นิสัยในการอ่านของนักเรียนมีรูปแบบที่เป็นอิสระมากขึ้น หลากหลายมากขึ้นทั้งจากสื่อที่ครูนำมาใช้ในห้องเรียน และสื่อที่นักเรียนเลือกอ่านเองนอกห้องเรียน และยังพบว่า การอ่านของนักเรียนได้รับอิทธิพลจากรูปแบบการอ่านของพ่อแม่อีกด้วย

Baker และ Wigfield (1999) ได้ทำการศึกษาถึงมุมมองในเรื่องแรงจูงใจในการอ่านของเด็ก และความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการอ่านกับกิจกรรมในการอ่านและผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน โดยทำการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นนักเรียนเกรด 5 และเกรด 6 โดยให้กลุ่มตัวอย่างประชากรทำแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการอ่าน (MRQ; Wigfield & Guthrie, 1997) ซึ่งครอบคลุมในเรื่องของความรู้สึกในตนเอง แรงจูงใจภายในในการอ่าน แรงจูงใจภายนอกในการอ่าน แรงจูงใจทางสังคมในการอ่าน และความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงการอ่าน

หลังจากนั้นกลุ่มตัวอย่างจึงทำแบบวัดกิจกรรมการอ่านและแบบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน ผลการศึกษา พบว่า คะแนนเฉลี่ยของแรงจูงใจในการอ่านแตกต่างกันเนื่องมาจากอิทธิพลของตัวแปรเพศและชนชาติของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิงและเป็นชาวแอฟริกันมีแรงจูงใจในการอ่านสูงกว่ากลุ่มอื่น และมีความสัมพันธ์ในทางบวกเป็นอย่างมากระหว่างแรงจูงใจในการอ่านและผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงและนักเรียนกลุ่มชนผิวขาว และพบว่าแรงจูงใจในการอ่านมีความสัมพันธ์กับกิจกรรมการอ่านมากกว่าผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะว่าแรงจูงใจในการอ่านเป็นมุมมองที่หลากหลาย ที่ควรให้ความสำคัญทั้งในการวิจัยและการนำไปใช้ในทางปฏิบัติ